Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

Ἡ Α.Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ. κ. Ἀλεξίου ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ κοινὴν Πατριαρχικὴν Θείαν Λειτουργίαν τῶν Χριστουγέννων.

His Beatitude Alexei, Patriarch of Moscow, with His Holiness Athenagoras I, the Ecumenical Patriarch, celebrating Christmas Services at Patriarchal Church of St. George.

ΠΡΟΝΟΙΑ, ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΟΣ ΚΖ'. — YEAR XXVII ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ—FEBRUARY, 1961 ΑΡΙΘ. 491 — NO. 491

Η ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ JOHN F. KENNEDY
THE INAUGURATION OF PRESIDENT JOHN F. KENNEDY

The Prayer of His Eminence Archbishop Iakovos of North and South America

In the name of the Father and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen!

Almighty and all merciful Lord, by Whom all powers and authorities are ordained,

Who taught us that rulers are ministers of God to us, that we offer supplications, prayers, intercessions and thanksgiving for all who are in authority,

Hear us, O Lord, for unto Thee do we bow submissively, inclining our heads and entreating Thy mercy upon Thy faithful servant our beloved President John Fitzgerald Kennedy. Save Thy people, O Lord, and bless Thine heritage.

Visit Thy world with compassion and bounties. Exalt the prestige of our country and the office of our President, and send down upon him, Thy rich mercies.

Preserve his life and multiply his days, with health and wisdom. Grant unto him progress in all virtues.

Guard him within the realm of Thy grace and gird him with the armour of faith, prudence and high morale.

Sanctify his soul and illumine his mind by Thy Holy Spirit. Let a host of heavenly Angels be his constant guardians, so that, guided and guarded by Thee, he may attain his noble goals.

Finally, O Lord, bless the tenure of his office, so that he may be victorious in all his struggles against evil, violence, injustice and threats of war.

May he emerge always in glory, for Thou hast said: "Be of good cheer; I have overcome the world."

For Thine is the Kingdom, and the power, and the glory forever and ever. Amen.

Ἡ Προσευχὴ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου

(Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Παντοδύναμε καὶ Πολυεύσπλαγχνε Κύριε, ὑφ' Οὗ πᾶσαι αἱ δυνάμεις καὶ ἐξουσίαι εἰσὶ τεταγμέναι· ὁ διδάξας ἡμῖν, ὅτι οἱ ἄρχοντες τῆς γῆς εἰσὶ λειτουργοὶ Θεοῦ· ὁ ἐντειλάμενος ἡμῖν ἀναπέμπειν Σοι προσευχάς, ἱκεσίας, δεήσεις καὶ εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν ἐξουσίᾳ ὄντων· ἐπάκουσον ἡμῶν, Κύριε, ἵνα ἐν ὑποταγῇ προσπίπτομέν Σοι, κύπτοντες τὰς κεφαλὰς ἡμῶν καὶ ἐπικαλούμενοι τὰ ἐλέη Σου ἐπὶ τὸν πιστὸν δοῦλον Σου, τὸν προσφιλῆ Πρόεδρον ἡμῶν Τζὼν Φ. Κέννεντυ. Σῶσον, Κύριε, τὸν Λαόν Σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου.

Ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον Σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Ὕψωσον τὸ κῦρος τῆς Χώρας ἡμῶν καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου ἡμῶν, καὶ κατάπεμψον ἐπ' αὐτὸν πλούσια τὰ ἐλέη Σου. Περιφρούρησον τὴν ζωὴν αὐτοῦ, πληθύνων τὰς ἡμέρας αὐτοῦ ἐν ὑγείᾳ καὶ συνέσει. Δώρησαι αὐτῷ πρόοδον ἐν πάσῃ ἀρετῇ. Διαφύλαξον αὐτὸν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῆς χάριτός Σου καὶ περίζωσαι αὐτὸν διὰ τῆς πανοπλίας τῆς πίστεως, τῆς συνέσεως καὶ τοῦ ὑψηλοῦ φρονήματος. Καθαγίασον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ φώτισον αὐτοῦ τὴν διάνοιαν διὰ τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος. Δὸς πληθὺν οὐρανίων ἀγγέλων φυλάκων αὐτοῦ, ἵνα ὑπὸ Σοῦ ὁδηγούμενος καὶ περιφρουρούμενος, ἐπιτύχῃ εἰς τοὺς εὐγενεῖς αὐτοῦ σκοπούς.

Τέλος, Κύριε, εὐλόγησον τὴν θητείαν αὐτοῦ, ἵνα ᾖ νικητὴς ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν αὐτοῦ κατὰ τοῦ κακοῦ, τῆς βίας, τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ἀπειλῆς πολέμου. Ἀνάδειξον αὐτὸν ἐν δόξῃ διηνεκεῖ, Σὺ ὁ εἰπών: «Θαρσεῖτε· ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον».

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Orthodox Observer

Est. 1934

The official publication of the news, work and thought of the Greek Orthodox Church in America, published monthly by the Greek Archdiocese of North and South America, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y. Phone: TRafalgar 9-2060

•

EDITOR:
BASIL VASILIADES, Δ.Ο.Θ.
EDITOR, English Section:
ARTHUR DORE

•

Subscription Rates in U.S.A. and Canada:

One year	$4.00
Two years	$7.00
Three years	$10.00
Single copy	40 cents
Foreign Countries	$4.50 per year

•

Second class mailing privileges authorized at New York, N. Y.

•

Allow one month for change of address and renewal orders to become effective. To insure accuracy in changes, include previous and new address. Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 2nd day of the month for issue of following month. Send all communications to:

ORTHODOX OBSERVER
Greek Archdiocese
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΒΙΒΛΙΑ ΛΗΦΘΕΝΤΑ

Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. ΜΕΘΟΔΙΟΥ ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΥ: «Τελετουργικὴ τῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἁγίας Ἐκκλησίας». Τόμος Α΄. Κέρκυρα, 1958. Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον διὰ κάθε ἱερέα, πρὸς ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς Ὀρθοδόξου Τελετουργικῆς.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Π. ΜΠΡΑΤΣΙΩΤΟΥ: «Εἰσαγωγὴ εἰς τοὺς Μονολόγους τοῦ Ἱερεμίου». Ἀθῆναι, 1959.

ΠΑΥΛΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ — ΓΚΟΥΡΑ, Πρεσβευτοῦ: «Τὸ Δόγμα Τροῦμαν καὶ ἡ ἀγωνία τῆς Ἑλλάδος». Ἀθῆναι, 1957.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ (ἐπιμελείᾳ): «Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, 1926—1960». Θεσσαλονίκη, 1960.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Θ. ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ: «Ὀρθοδοξία καὶ Ἀγγλικανισμὸς κατὰ τὸν Εἰκοστὸν Αἰῶνα». Θεσσαλονίκη, 1960.

Wide World Photos

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος ἀναπέμπει τὴν προσευχὴν ἐνῷ παρίστανται καὶ ἀκούουν μετὰ σεβασμοῦ ὁ τ. Πρόεδρος Eisenhower, ὁ Πρόεδρος John F. Kennedy, ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Johnson, ὁ Ἀρχιδικαστὴς κ. Warren, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Rusk καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

His Eminence Archbishop Iakovos of North and South America delivering the Inaugural Prayer on Jan. 20, 1961, as retiring President Eisenhower, President Kennedy, and Vice-President Johnson stand by respectfully. Chief Justice Warren is behind President Kennedy, while Secretary of State Rusk stands behind His Eminence.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ J. F. KENNEDY ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ

Ὁ ἐξοχώτατος Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Τζὼν Φ. Κέννεντυ ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβον τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, μεταφρασθεῖσαν παρὰ τοῦ Γραφείου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὴν Ἑλληνικήν:

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

Dear Archbishop Iakovos:

I want to send you a word of appreciation for your generous participation in the Inaugural ceremonies.

I only regret that the weather was not more favorable for an occasion which was otherwise most heartening to all of us engaged in the tasks of the new Administration.

With very good wishes,

Sincerely,

(Signed) JOHN F. KENNEDY

The Most Reverend Iakovos
Archbishop of Greek Orthodox
Archdiocese of North and South America
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΛΕΥΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
WASHINGTON, D. C.

Ἰανουαρίου 25, 1961

Σεβασμιώτατον Ἰάκωβον
Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου
Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου
Νέαν Ὑόρκην.

Ἀγαπητέ μοι Ἀρχιεπίσκοπε Ἰάκωβε,

Ἐπιθυμῶ νὰ ἀπευθύνω ὑμῖν τὴν ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης μου διὰ τὴν ἀθρόφρονα συμμετοχήν σας εἰς τὰς τελετὰς τῆς Ἐγκαθιδρύσεώς μου.

Λυποῦμαι μόνον, διότι ὁ καιρὸς δὲν ἦτο εὐνοϊκώτερος διὰ μίαν περίστασιν, ἡ ὁποία ἄλλως θὰ ἐθέρμαινε περισσότερον τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅσοι εἴμεθα ἐντεταλμένοι μὲ τὰ καθήκοντα τῆς διακυβερνήσεως τῆς Χώρας.

Μετὰ τῶν ἐγκαρδιωτέρων μου εὐχῶν καὶ χαιρετισμῶν,

Ὑμέτερος,

(Ὑπογραφὴ) JOHN F. KENNEDY

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΟΥ ΚΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ

Πρὸς τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἱερατ. Προϊσταμένους, τὰ Ἐντιμ. Διοικητ. Συμβούλια καὶ ἅπαν τὸ εὐλαβὲς Πλήρωμα τῶν Ἑλληνορθοδόξων Κοινοτήτων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν.

Ἀ γ α π η τ ο ί

Ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος! Ἰδοὺ ἡμέρα μετανοίας! Μὲ αὐτὰς τὰς λέξεις ἂς χαιρετίσωμεν τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, ἡ ὁποία ἀρχίζει αὔριον, καὶ ἂς τὴν χαιρετίσωμεν μὲ καρδίαν ἀνοικτὴν καὶ πρόσωπον φωτεινὸν ὡσὰν νὰ ἦτο μία Θεία εὐλογία. Διότι αὐτὸ πράγματι καὶ εἶναι ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή: μία Θεία εὐλογία, ποὺ μᾶς παρέχει τὴν εὐκαιρίαν ἢ μᾶλλον εὐκαιρίας καὶ ἡμέραν ἢ μᾶλλον ἡμέρας διὰ νὰ ἀποθώμεθα καὶ ἐκδυθῶμεν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ἔργα τοῦ φωτός.

Καὶ αἱ εὐκαιρίαι αὐταὶ καὶ αἱ ἡμέραι αὐταί, τὰς ὁποίας μᾶς παρέχει ὁ Κύριος ἡμῶν διὰ τῆς Ἐκκλησίας Του, εἶναι οἱ ὄρθροι οἱ κατανυκτικοὶ καὶ τὰ μυστικοπαθῆ ἀπόδειπνα. Εἶναι αἱ Θεῖαι Λειτουργίαι τῆς Προηγιασμένης καὶ οἱ Χαιρετισμοὶ τῆς Παναγίας. Εἶναι αἱ μεταρσιώνουσαι τὰς ψυχάς μας Λειτουργίαι τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καὶ οἱ ὑποβλητικώτατοι Ἑσπερινοὶ τῶν Κυριακῶν. Ἂς μὴ στερήσωμεν τὸν ἑαυτόν μας ἀπὸ αὐτὰς τὰς Θεοσδότους εὐκαιρίας καὶ ἡμέρας, ἀλλ' ἂς τὰς μεταβάλωμεν εἰς καιρὸν εὐπρόσδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, εἰς ἡμέραν μετανοίας καὶ διορθώσεως καὶ νίκης κατὰ τοῦ κακοῦ.

Ἡ νηστεία δὲν εἶναι ἁπλῶς ἀποχὴ ἀπὸ ὡρισμένας τροφὰς δι' ὡρισμένας ἡμέρας. Μία τοιαύτη νηστεία θὰ ἦτο ἀναξία τοῦ Χριστοῦ, ἀναξία ἡμῶν τῶν ἰδίων. Ἡ νηστεία εἶναι ἁπλῶς ἕνα μέσον, τὸ ὁποῖον ὁδηγεῖ εἰς ἕνα μεγάλον σκοπόν: τοῦ νὰ ἀναπτύξωμεν τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν αὐτοκυριαρχίαν, τὴν ὁποίαν ὡς Χριστιανοὶ ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ ἐμφανίζωμεν εἰς τὴν καθημερινήν μας ζωήν. Καὶ τὸ παράδειγμα μᾶς τὸ ἔδωκεν αὐτὸς ὁ Κύριος ἡμῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἰδικῆς Του τεσσαρακονθημέρου νηστείας. Ἡ νίκη Του θὰ ἦτο χωρὶς ἀξίαν, ἐὰν ἦτο ἁπλῶς νίκη κατὰ τῶν σωματικῶν ἀναγκῶν. Ἡ νίκη τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξε κυρίως καὶ πρὸ παντὸς νίκη κατὰ τῆς πλεονεξίας, κατὰ τῆς φιλοδοξίας, κατὰ τοῦ διαβόλου. Ἐὰν ἡ ἰδική μας νηστεία δὲν μᾶς ὁδηγῇ εἰς παρομοίας νίκας, εἶναι περιττή.

Ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ λοιπὸν εἶναι εἰς τὴν οὐσίαν της μία ἐκστρατεία κατὰ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον μᾶς περικυκλώνει ἀπὸ παντοῦ, διὰ νὰ μᾶς κάμῃ ἀπὸ τέκνα Θεοῦ, δούλους τοῦ μισοκάλου Διαβόλου. Καὶ ἐπειδὴ συνήθως τὸ κακὸν φωλεάζει ἐντός μας, εἰς τὰς κατωτέρας μας, τὰς σαρκικάς μας ἐπιθυμίας καὶ ὁρμάς, δι' αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ ἀρχίσωμεν μὲ τὴν νηστείαν. Θὰ πρέπει ὅμως ἀκολούθως νὰ προχωρήσωμεν καὶ εἰς τὴν νηστείαν τοῦ νοῦ, τῆς καρδίας καὶ τῆς ψυχῆς. Νὰ νηστεύσωμεν, δηλαδή, ἀπὸ τὰς κακὰς σκέψεις· ἀπὸ ἐμπαθῆ αἰσθήματα· ἀπὸ ἀδυναμίας τοιαύτας, ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ παρασύρουν καὶ νὰ μολύνουν καὶ νὰ κηλιδώσουν τὴν ψυχήν.

Εἰς μίαν τοιαύτην ἐκστρατείαν εἰρηνικὴν καὶ σωτήριον μᾶς καλεῖ ἡ Ἁγία ἡμῶν Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπὸ αὔριον καὶ ἡ προσωπικὴ ἡμῶν ἐν προκειμένῳ νουθεσία καὶ εὐχὴ εὑρίσκει τὴν πλήρη ἔκφρασίν της εἰς τὸ τρίτον στιχηρὸν τοῦ ἀποψινοῦ ἑσπερινοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ παραθέτομεν μὲ τὴν παράκλησιν νὰ τὸ προσέξητε ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους:

«Τὸν τῆς νηστείας καιρὸν φαιδρῶς ἀπαρξώμεθα πρὸς ἀγῶνας πνευματικοὺς ἑαυτοὺς ὑποβάλλοντες:

ἁγνίσωμεν τὴν ψυχήν· τὴν σάρκα καθάρωμεν· νηστεύσωμεν, ὥσπερ ἐν τοῖς βρώμασιν, ἐκ παντὸς πάθους·

τὰς ἀρετὰς τρυφῶντες τοῦ πνεύματος».

Μόνον μία τοιαύτη νηστεία θὰ ἦτο νίκη. Καὶ μόνον μία τοιαύτη νίκη θὰ μᾶς ἔκαμε πράγματι ἀξίους νὰ ὑπαντήσωμεν τὸν Νικητὴν τοῦ Θανάτου κατὰ τὴν λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς Αὐτοῦ Ἀναστάσεως.

Μετὰ βαθείας πατρικῆς ἀγάπης,

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὑμῶν,

† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἀναγνωσθήτω ἀπ' ἄμβωνος κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Τυροφάγου (19 Φεβρ. 1961).

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ ΤΟΥ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ»

— **Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς:** Λόγος εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας (ἑλληνιστὶ καὶ ἀγγλιστί).

— **Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρου:** Ἀνάγκη Πνευματικοῦ Προσανατολισμοῦ.

— **Καθηγητοῦ κ. Φιλίππου Ἐμμανουήλ:** Σύγχρονες Τάσεις τῆς Ἀμερικανικῆς Ζωῆς.

— **Ἄλλαι Μελέται:** Αἱ Ἅγιαι Ἑπτὰ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι. — Ἡ Συριακὴ Ἐκκλησία τοῦ Μαλαμπάρ, Ἰνδιῶν, ἤτοι τῶν Χριστιανῶν τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ.Κ.τλ. κ.τ.λ.

Lenten Message to All Members of the Orthodox Church

BY HIS EMINENCE, ARCHBISHOP IAKOVOS

This is a period of opportunity; this is a day of repentance. May we thus welcome this most important period in our life, the Great Lent, which begins tomorrow, and may we welcome it with an open heart and with a radiant countenance, for it is truly a Divine Blessing. This is the manner in which we must approach the Great Lent: — as a Divine Blessing, which offers us the opportunity, or rather, the opportunities, — days, during which we may divest ourselves of the works of darkness and may take upon ourselves the works of light.

The opportunities offered to us during the days ahead by our Lord, through His Church, are impressive Matins and the mystical services of the Compline; — the Divine Liturgies of the Presanctified and the Salutations to the Ever-virgin Mother of God; — the Divine Liturgies of Saint Basil, which enhance our soul, and impressive Sunday Vesper Services. Let us not deny ourselves these Divinely-given days and opportunities, but let us transform them into days, acceptable to God, — days of repentance, of correcton and of victory over evil.

Fasting is not simply the practice of abstaining from certain foods during certain days. Such a fast is unworthy of Christ and unworthy of us. Fasting is simply one means, which can guide us to a great purpose — that of cultivating a spirit of temperance and self-discipline, which, as Christians, we have the responsibility to accomplish during our daily lives. Such an example was given to us by our Lord during the period of His forty-day fast. His victory in this instance would have had little value, if it had been simply a victory over His bodily needs. The victory which Christ accomplished was principally a victory over greed, over egotistic ambition and over the devil himself. If our fasting does not guide us into similar victories, then it is worthlessly superfluous.

The Great Lent, therefore, in essence, is a great campaign and offensive against evil, which surrounds us on all sides, and from children of God attempts to make us children of the devil. In view of the fact that evil is so often potentially within us, and attempts to work through our carnal desires and passions, for this reason we must begin such an offensive with fasting. We must, however, expand this fasting into a fasting of our mind, of our heart and of our soul. We must fast from evil thoughts, from passionate desires, from such weaknesses, which potentially influence and pollute our soul.

Beginning tomorrow, our Holy Orthodox Church invites us to just such a peaceful, yet saving offensive, and our personal concern and wish finds its fulfillment in the expression voiced in the third verse to tonight's Vespers Service, which we herewith offer and ask that you follow it from beginning to end, with care and attention:

"Let us begin the season of fasting with rejoicing, giving ourselves to spiritual strife, purifying soul and body, fasting from passions, as we fast from foods, faring on the virtues of the Spirit. . . ."

Only such a fast can be considered a victory. And such a fast can make us truly worthy to face the Victor of Death at the glorious Day of His Resurrection.

With deep paternal love,
† ARCHBISHOP IAKOVOS

(To be read from the Pulpit on Cheesefare Sunday, February 19, 1961)

THE PATRIARCHAL ENCYCLICAL

The Patriarchal Encyclical of Christmas and the New Year is of a Pan-Christian scope and breadth with an ecumenical character. With assurance it declares what should have been accomplished and what has not been accomplished by the Churches of Christ. It tells further of the calamities brought about by the Schism and how it weakened the strength of Christianity and also how it impeded the propagation of the Gospel and until today is an obstacle for practical unity amongst the Churches. The encyclical emphasizes that fortunately, on the other hand, this disheartening condition has incited kindly and friendly reactions amongst the Churches as a result of which the leaders of these Churches recently began visitations with brotherly love. These visitations were most constructive towards promoting "unity," which is the only way to "union."

Excerpts from the Patriarchal Encyclical were published on page 4 of the January, 1961, issue of the "Orthodox Observer."

THE MESSAGE OF THE ARCHBISHOP

The message of His Eminence, Archbishop Iakovos of the Americas, upon the commemoration of Christmas and the New Year, made a deep impression not only among the inter-Orthodox circles, but in the inter-Church circles in general. This message, as you know, was transmitted by our Archbishop in English on Television Channel 4 of New York City on the morning of Christmas at 9:15 A.M. and can be found in its entirety on page 5 of the January issue of "The Orthodox Observer." In addition to giving credit, where it is due, and placing before us the problems facing Christianity, which demand the attention of the Churches of Christ, it proposes means of encountering these problems. If we follow these suggested solutions, they will lead us to positive results.

ΕΒΔΟΜΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ,

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝ. ΤΕΧΝΗΣ

Constantine Hatziconstantinou Photos

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κ. κ. Ἰάκωβος προσφωνῶν τὴν ὁμήγυριν.
Archbishop Iakovos addressing the Greek Letters Week assembly at the auditorium of the Fashion Institute of Technology in New York, January 29, 1961.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ» (22-30 Ἰανουαρίου 1961)

ΕΙΣ τὸν ἑορτασμὸν τῆς δεκάτης ἐπετείου τῆς «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ» προσετέθη ἐφέτος καὶ ὁ ἑορτασμὸς διὰ τὴν ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΤΕΧΝΗΝ, συμφώνως πρὸς σχετικὴν ἐγκύκλιον τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

Εἰς ὅλας τὰς Ἀρχιεπισκοπικὰς Περιφερείας, τὰς Κοινότητας καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα ἔλαβον χώραν διαλέξεις, τελεταὶ καὶ ἄλλαι ἑορταστικαὶ ἐκδηλώσεις, διὰ νὰ τονωθῇ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ παιδείαν καὶ τὸν Ἑλληνικὸν ἐν γένει πολιτισμόν, ὑφ' ὅλας τὰς μορφὰς καὶ ἐκδηλώσεις του. Οἱ Θεοφιλέστατοι Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι, ὁ Ἱερὸς Κλῆρος, οἱ Ἐκπαιδευτικοί, τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια Κοινοτήτων καὶ Ὀργανώσεων, ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος καὶ αἱ Ραδιοφωνικαὶ ἐκπομπαὶ συνετέλεσαν τὰ μάλιστα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἑορτασμοῦ.

Ἐκ παραλλήλου ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ ἐχορήγησεν ἐκ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ αὐτῆς Ταμείου ἀνὰ 3,000.00 δολλάρια εἰς ἕκαστον ἀνεγνωρισμένον Ἡμερήσιον Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν.

Γενικώτερον καὶ ἐπιβλητικώτερον χαρακτῆρα προσέλαβεν ὁ ἑορτασμὸς τῆς «Ἑβδομάδος Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, Τύπου καὶ Τέχνης» εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ FASHION INSTITUTE OF TECHNOLOGY (227 West 27th Street, N.Y.C.) ἔλαβε χώραν, διὰ δευτέραν φοράν, μεγάλη καὶ ἐπιβλητικὴ συγκέντρωσις τῆς Ὁμογενείας, πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν, κατάμεστον Ὁμογενῶν, ἀντιπροσωπειῶν Κοινοτήτων, Ὀργανώσεων καὶ Σωματείων καὶ ἰδιωτῶν, παρέστησαν καὶ ὡμίλησαν καταλλήλως καὶ κατὰ σειράν: Ὁ Καθηγητὴς κ. Φίλιππος Ἐμμανουήλ, ὁ καὶ διοργανωτὴς τῆς ὅλης τελετῆς καὶ εἰσηγητὴς αὐτῆς. Ὁ Ἐντιμ. κ. Κωνσταντῖνος Μηλιαρέσης, Διευθύνων τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον Νέας Ὑόρκης. Ὁ Αἰδ. Δημήτριος Φράγκος, Διευθυντὴς Παιδεία τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Ὁ Καθηγητὴς κ. Ἀνδρέας Μιχαλόπουλος, Εἰδικὸς Σύμβουλος τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας. Α.Ε.Σ.Α. Ὁ κ. Μιχαὴλ Σωτῆρχος, ἀντιπρόσωπος Ὑπάτου Συμβουλίου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Νεολαίας GOYA. Ὁ Dr. James B. Gabriel, Πρόεδρος τοῦ Hellenic University Club. Ὁ κ. Ζαννῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝ. ΤΕΧΝΗΣ

Constantine Hatziconstantinou Photos

Οἱ ὁμιλήσαντες Ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Γενετείρας καὶ τῶν Ὀργανώσεων τῆς Ὁμογενείας.
The speakers at the celebration of Greek Letters Week.

Μαρμαρινός, ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου τῆς Ὀργανώσεως Γκάπα. Ὁ κ. Γ. Τσιμπιδᾶρος, ἀντιπρόσωπος τῆς Ὀργανώσεως ΑΗΕΡΑ. Ὁ Ἐξοχ. Πρέσβυς κ. Παῦλος Οἰκονόμου–Γκούρας, Μόνιμος Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῷ Ο.Η.Ε. Ἐν κατακλεῖδι ὡμίλησεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κ. κ. Ἰάκωβος. Μαθήτρια ἐκ τῶν ἀποσταλεισῶν κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ὑπὸ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἵνα παραθερίσουν εἰς Ἑλλάδα, προσεφώνησε τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον καὶ προσέφερεν εἰς αὐτὸν ἀγγεῖον πλῆρες Ἑλληνικοῦ χώματος.

Ἐπηκολούθησε παράστασις τοῦ μουσικοῦ δράματος «ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ» τοῦ Christopher Gluck, ὑπὸ τῶν φοιτητριῶν τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, κατὰ διασκευήν, ἑλληνικὴν μετάφρασιν καὶ διδασκαλίαν ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς κ. Ἀθανασίου Μέλλου.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

Σεβασμιώτατε,

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἀποτελοῦσα τὸ ἀνώτατον πνευματικὸν Ἵδρυμα τῆς Ἑλλάδος, σπεύδει ἀσμένως καὶ ἐπὶ τῷ ἐφετεινῷ ἑορτασμῷ τῆς «Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν» ἀνὰ τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς νὰ χαιρετίσῃ ἐγκαρδίως σὺν τῷ ὡραίῳ θεσμῷ καὶ τὴν σχετικὴν ἀγαστὴν πρωτοβουλίαν τῆς καθ' ὑμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Πράγματι ἡ καθιέρωσις τοῦ θεσμοῦ τούτου, ἑορταζομένου μάλιστα μὲ κέντρον τὴν συμπαθεστάτην ἐν τῷ Πανελληνίῳ ἑορτὴν τῶν Τριῶν Μεγάλων Ἑλλήνων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, ἐμφαίνει τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς ὑμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς νὰ διατηρήσῃ πάσῃ θυσίᾳ τὸν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα τῆς συμπαγοῦς καὶ πολυπληθοῦς ὀρθοδόξου ὁμογενείας διὰ τῆς διαρκοῦς καὶ ἐπιμόνου ἀναζωπυρώσεως τῆς ἑλληνορθοδόξου συνειδήσεως ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν φιλοτίμων τέκνων αὐτῆς.

Οὕτως ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς ἐμφανίζεται συνεχίζουσα τὸ διὰ μέσου τῶν αἰώνων, μάλιστα ἐν περιόδοις κινδύνου ἀπορροφήσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπὸ τοῦ ἑτεροδόξου ἢ ἀλλοθρήσκου περιβάλλοντος, διαδραματισθὲν ἐθνοσωτήριον μέρος αὐτῆς, προσφέρουσα οὕτω πολυτιμοτάτας ὑπηρεσίας οὐ μόνον εἰς τὸν Ἑλληνισμόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν. Τοιουτοτρόπως ἐσφυρηλατήθησαν ἄρρηκτοι μεταξὺ Ἑλληνισμοῦ καὶ Ὀρθοδοξίας δεσμοί, οἵτινες εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη

Constantine Hatziconstantinou Photos

Αἱ φοιτήτριαι τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, Garrison, N. Y., εἰς τὸ μουσικὸν δρᾶμα τοῦ Christopher Gluck «Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις».
The girls of St. Basil's Academy enacting Christopher W. Gluck's "Iphigenia in Taurus."

νὰ διατηρηθῶσι πάσῃ θυσίᾳ ἀκατάλυτοι καὶ παρὰ τῷ μεγαλωνύμῳ Ἑλληνισμῷ τῆς Ἀμερικῆς., χάριν οὐ μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τῶν φιλοξενουσῶν αὐτοὺς χωρῶν, ἐν ταῖς ὁποίαις εὐτυχῶς ἀναγνωρίζεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τῆς τε ἑλληνικῆς κλασσικῆς παιδείας καὶ τῆς ὀρθοδοξίας ἡ ἀνεξάντλητος ἀξία καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἡ ἔνδοξος καταγωγὴ καὶ εὐγένεια καὶ ἡ θαυμαστὴ ζωτικότης καὶ ἡ εὐψυχία ὡς καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν πρόοδον.

Ἐπὶ δὲ τούτοις κατασπαζόμενοι τὴν δεξιάν σας, διατελοῦμεν μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως.

ΕΠΑΜ. ΘΩΜΑΚΟΣ, Πρόεδρος
Α. Κ. ΟΡΛΑΝΔΟΣ, Γενικὸς Γραμματεὺς

Τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Ἑβδομάδος τῶν Γραμμάτων, τὰς διεξαγομένας πάντοτε μὲ τόσην λαμπρότητα ὑπὸ τῆς Ὁμογενείας τῆς Ἀμερικῆς, μετέχει ὁλοψύχως καὶ τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον μοναδικὸν σκοπὸν ἔχει τὴν καλλιέργειαν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τὴν δημιουργίαν ὡραίων πνευματικῶν ἀνθρώπων.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τοῦ ἑορτασμοῦ, τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν θερμὸν ἀπευθύνει χαιρετισμὸν πρὸς ὁλόκληρον τὴν ὁμογένειαν τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐκφράζει τὸν βαθύτατον θαυμασμὸν πρὸς αὐτήν, διότι τόσον θαυμασίως μέσα εἰς τὴν μεγάλην καὶ φιλόξενον χώραν τῆς Ἀμερικῆς ἐκράτησε τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν, τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν παραδόσεις, ὅ,τι Ἑλληνικὸν ὑπάρχει καὶ ζῇ αἰωνίως.

Ἐπὶ τῷ σημερινῷ ἑορτασμῷ τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν μίαν θερμὴν διατυπώνει εὐχήν, ὅπως οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς ἐξακολουθήσουν καλλιεργοῦντες τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα, τὸν πνευματικὸν τομέα, εἰς τὸν ὁποῖον τόσα θαυμάσια ἀνεκτίμητα στοιχεῖα προσέφερεν ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμός, καὶ διακρατήσουν σταθερῶς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν γλῶσσαν τῶν πατέρων των καὶ ὅ,τι ἀποτελεῖ τὴν ἔννοιαν τῆς Ἑλλάδος. Εὔχεται δὲ ὡραίαν, θαυμαστὴν καὶ πλουσίαν εἰς καρποὺς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενείας.

Β. ΒΕΛΛΑΣ, Πρύτανις

Τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ Πρέσβεως Κου Ἀλεξίου Σ. Λιάτη

Μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἐφετεινοῦ ἐτησίου ἑορτασμοῦ τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, Τύπου καὶ Καλῶν Τεχνῶν, ἀπευθύνω καὶ πάλιν ἐγκάρδιο χαιρετισμὸ σ' ὅλους τοὺς ἐργάτες τοῦ πνεύματος, οἱ ὁποῖοι μὲ ἐνθουσιασμὸ κι' αὐταπάρνησι συνεχίζουν, ἄλλοι στὶς ἐπάλξεις κι' ἄλλοι στὴν ἀφάνεια, τὸν ὡ-

Constantine Hatziconstantinou Photos

Ἑτέρα ἄποψις ἀπὸ τὴν παράστασιν τῆς «Ἰφιγενείας ἐν Ταύροις» τοῦ Christopher Gluck, ἐμπνευσμένης ἀπὸ τὸ ὁμώνυμον δρᾶμα τοῦ Εὐριπίδου.
Another scene from "Iphigenia."

ραῖο καὶ ἡρωϊκὸ συνάμα ἀγῶνα γιὰ τὴν μεταλαμπάδευσι τῶν αἰωνίων ἀξιῶν τῆς φυλῆς μας στὶς νεώτερες γενεές, ποὺ ἄρχισαν ἐδῶ κι' ἑβδομῆντα περίπου χρόνια οἱ ἐδῶ πρωτοπόροι τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας.

Κάτω ἀπὸ τὴν ἐμπνευσμένη καὶ φωτεινὴ καθοδήγησι τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὁ εὐγενικὸς αὐτὸς ἀγώνας πῆρε ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια, τὴ νέα μορφὴ μιᾶς πραγματικῆς σταυροφορίας. Ἱερεῖς, δάσκαλοι ἀπογευματινῶν καὶ ἡμερησίων σχολείων, κατηχητές, καθηγητὲς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Brookline, Ἑλληνοαμερικανικὲς ὀργανώσεις κι' ἐργάτες τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου καὶ ραδιοφώνου, ὅλοι βρίσκονται σήμερα ἑνωμένοι μαζὺ σὲ μιὰ συντονισμένη κοινὴ προσπάθεια γιὰ τὴ μετάδοσι στοὺς βλαστοὺς τῆς ὁμογενείας τῶν ἀκαταλύτων θησαυρῶν τῆς πνευματικῆς καὶ γλωσσικῆς μας κληρονομίας.

Γιὰ τὴ συνέχισι καὶ τελικὴ εὐόδωσι τῆς ἐξορμήσεως αὐτῆς, θὰ χρειασθοῦν ἀκόμη ἀγῶνες σκληροὶ καὶ θυσίες πολλές. Γι' αὐτό, ἀπευθύνω σήμερα θερμὴ ἔκκλησι πρὸς ὅλους τοὺς ὁμογενεῖς, πρωτοπόρους κι' ἄλλους, νὰ πυκνώσουν τὶς τάξεις τους γύρω ἀπὸ τὴν σταυροφορία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, γιὰ τὴν τόνωσι τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας, δαφιλεύοντας ἀμέριστη τὴν συνδρομή τους, ὑλικὴ καὶ ἠθική, γιὰ τὴν ὁλοκλήρωσι τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Ὑπογραμμίζοντας, τέλος, τὴν ἀκτινοβολία ποὺ ἤσκησε ἀνέκαθεν στοὺς πνευματικοὺς καὶ πολιτικοὺς ἡγήτορες τοῦ τόπου αὐτοῦ τὸ Ἑλληνικὸ πνεῦμα, ἔμπρακτη ἐκδήλωσι τῆς ὁποίας ἦταν ἡ πρόσφατη ἀπόφασις νὰ ἱδρυθῇ στὸ Dumbarton Oaks ἕνα καινούργιο λαμπρὸ κέντρο Ἑλληνικῶν σπουδῶν, εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ὁμογένεια θ' ἀντλήσῃ ἀπ' αὐτὴν νέες ἐμπνεύσεις, ὥστε τὸ 1961 ν' ἀποβῇ ἀληθινὸς σταθμὸς στὸν δρόμο γιὰ τὴν διάδοσι τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων στὶς ἑκατοντάδες τῶν Ἑλληνορθοδόξων Κοινοτήτων, ποὺ ζοῦν κι' ἀναπτύσσονται μέσα στοὺς κόλπους τῆς μεγάλης Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας.

ΑΛΕΞΙΟΣ Σ. ΛΙΑΤΗΣ
Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος

Τῆς Α. Ἐξοχ. τοῦ Μονίμου Ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ Ο.Η.Ε. κ. Π. Οἰκονόμου–Γκούρα

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, Τύπου καὶ Καλῶν Τεχνῶν ἀποτελεῖ γεγονὸς τοῦ ὁποίου βαθύτατα, ὡς εἰκός, αἰσθάνομαι τὴν σημασίαν.

Ἡ ὡραία αὕτη πρωτοβουλία, τὴν ὁποίαν ἐξ ἀρχῆς μὲ εὔλογον περιεβάλατε στοργὴν καὶ μὲ νέαν πνοὴν ἐνθουσιασμοῦ ἐνισχύσατε, δίδει τόσον εἰς τὴν Ὁμογένειαν ὅσον καὶ εἰς τοὺς φύσει ἢ θέσει ἡγήτοράς της

Constantine Hatziconstantinou Photos

Ἐκ μέρους τοῦ ὁμίλου 80 μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, ποὺ ἐστάλησαν εἰς τὰς θερινὰς παιδικὰς κατασκηνώσεις τῆς Ἑλλάδος ἡ μαθήτρια Σοφία Μπιθικιώτου προσφέρει εἰς τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἑλληνικὸν ἀγγεῖον, περιέχον χῶμα Ἑλληνικόν.

Miss Sophie Bithikiotou of St. Basil's presenting Arch-Bishop Iakovos with a vase and earth from Greece.

τὴν εὐκαιρίαν ὅπως κατ' ἔτος ἀναμετρήσουν τὴν διανυθεῖσαν ἀπόστασιν καὶ ἀντλήσουν ἐκ τῆς κοινῆς πίστεως ἐπὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἰδέαν δύναμιν διὰ νέας εὐγενεῖς ἐξορμήσεις.

Τὸν ἐφετεινὸν ἑορτασμὸν θὰ παρακολουθήσω μὲ στοργήν, ὡς συνήθως, καὶ μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἐπαυξάνει ἡ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ παρουσία μου. Ἡ ἰδιότης, ἐν τούτοις, ὑπὸ τὴν ὁποίαν εὑρίσκομαι ἐνταῦθα παρεμβάλλει ὡρισμένα τυπικῆς φύσεως κυρίως εὐνόητα ἐμπόδια, εἰς τὴν ἀποστολὴν χαιρετιστηρίου μηνύματος πρὸς τὴν Ὁμογένειαν καὶ τὸν Κλῆρον, ὡς ἐν κατακλεῖδι τῆς ὑμετέρας ἐπιστολῆς.

Εἶμαι βέβαιος, Σεβασμιώτατε, ὅτι κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, τοῦ Τύπου καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν, ἡ φωνὴ τῆς ἐπισήμου Ἑλλάδος, διὰ τῆς Β. Πρεσβείας ἐν Οὐασιγκτῶνι καὶ τῶν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις Προξενικῶν Ἀρχῶν, θὰ ἔλθῃ θερμὴ νὰ ἑνωθῇ μὲ τὰς εὐλογίας τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς λάμψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Φωτὸς καὶ τῶν Ὀρθοδόξων παραδόσεων ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις.

Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ–ΓΚΟΥΡΑΣ
Πρέσβυς
Μόνιμος Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος
παρὰ τῷ Ο.Η.Ε.

Τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἐντιμ. Προξένου κ. Κωνσταντίνου Μηλιαρέση

Ὁ Ἑλληνισμὸς ἀνέκαθεν ἤντλησε καὶ ἀντλεῖ καὶ σήμερον τὴν δύναμίν του ἀπὸ τὴν Ἑλληνορθόδοξον Πίστιν του, τὰς παραδόσεις του καὶ ἀπὸ τὸν πολιτισμόν, τοῦ ὁποίου ἡ Ἀρχαία Ἑλλὰς ὑπῆρξεν ἡ κοιτὶς καὶ ὁ σημερινὸς Ἐλεύθερος Κόσμος ὁ θεματοφύλαξ καὶ ὑπερασπιστής.

Αἱ τρεῖς αὐταὶ πηγαὶ δυνάμεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ στηρίζονται εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν πατέρων μας καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἀρχαίων προγόνων μας.

Ὁ ἑορτασμὸς συνεπῶς τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, μὲ τὰ ὁποῖα τόσον συνδεδεμένοι εἶναι ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος καὶ αἱ Καλαὶ Τέχναι, ἀποτελεῖ διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς, μίαν θαυμασίαν εὐκαιρίαν ἐκδηλώσεως τοῦ καθολικοῦ ἐνδιαφέροντός των, διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς δυνάμεώς των ταύτης, δυνάμεως ἥτις καθιστᾷ αὐτούς, ὡς ὁμάδα, μίαν ἀπὸ τὰς πλέον ὑπολογησίμους τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ.

Ἡ Ἑλλὰς ἐπανειλημμένως ἀπέδειξεν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ὡς κράτους μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ὅτι γνωρίζει πῶς ἕνας λαὸς διαφυλάττει τὴν θρησκείαν του, τὰς παραδόσεις του καὶ τὸν πολιτισμόν του. Ἄλλως τε, τὸ παράδειγμά της αὐτὸ ἀπετέλεσε καὶ ἀποτελεῖ πηγὴν ἐμπνεύσεως διὰ τοὺς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς ὑπηκόους ἄλλων ἐλευθέρων Κρατῶν, συγχρόνως δὲ τὸν ἰσχυρότερον δεσμόν των μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Μὲ ἰδιαιτέραν ὡς ἐκ τούτου συγκίνησιν ἀπευθύνω σήμερον πρὸς τὴν Ὁμογένειαν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Τύπου, τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς εὐχὰς σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συνεχιζομένης, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, Σταυροφορίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΛΙΑΡΕΣΗΣ
Πρόξενος

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΟΛΩΝ

Μὲ τὴν λῆξιν τῆς «Ἑλληνικῆς Ἑβδομάδος» δὲν πρέπει νὰ ἐξατμισθῇ τὸ ἐνδιαφέρον μας διὰ τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα. Ὁ ἑορτασμὸς ἂς θεωρηθῇ ὡς ἕνας σταθμὸς ἐξορμήσεως. Τὸ μέγα πρόβλημα τῆς Ὁμο-

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΒΡΑΪΣΜΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ

ΟΠΩΣ ξεύρομεν, ὁ Χριστιανισμὸς ἔχει καὶ ἀνθρώπινον χαρακτῆρα. Ὡς τοιοῦτος ἐπομένως ἔχει καὶ Ἰουδαϊκὴν (Ἑβραϊκὴν) καταγωγήν. Κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ τοῦτο. Κάθε τι τὸ ἀνθρώπινον εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἦτο Ἑβραϊκόν. Ἐκτὸς μιᾶς μόνης προγόνου Του, τῆς Μωαβίτιδος Ρούθ, τῆς προμάμμης τοῦ Βασιλέως Δαβίδ, ὅλοι οἱ ἄλλοι συγγενεῖς Του κατὰ σάρκα, ἦσαν Ἰουδαῖοι.

Ἔπειτα οἱ Ἀπόστολοί Του ἦσαν Ἰουδαῖοι, ὡς γνωστόν. Οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ καὶ Μάρτυρες ἦσαν Ἰουδαῖοι. Ὁ πρώϊμος Χριστιανισμὸς ἦτο τόσον Ἑβραϊκὸς ὥστε νὰ γίνῃ ἐκτεταμένη συζήτησις ἐὰν ἕνας, μὴ Ἰουδαῖος, δὲν θὰ ἔπρεπε πρῶτον νὰ γίνῃ Ἰουδαῖος προτοῦ γίνῃ Χριστιανός.

Οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν ὁ ἐκλεκτὸς Λαὸς τοῦ Θεοῦ, ἐκλεγεὶς λόγῳ μιᾶς μεγάλης, διπλῆς, ἀποστολῆς των. Τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἀποστολῆς των ἦτο ὅτι ἔπρεπε νὰ διακρατοῦν τὴν ἰδέαν περὶ ΕΝΟΣ ΘΕΟΥ, καίτοι ἦσαν λαὸς ὀλιγοπληθὴς καὶ περιστοιχιζόμενος ἀπὸ δυνατοὺς γείτονας, οἱ ὁποῖοι, ὅλοι, ἐπίστευον εἰς πλῆθος θεῶν καὶ θεαινῶν: Ἴσιδα, Θώθ, Βάαλ, Δία, Ἀφροδίτην κ.τ.λ. Οἱ Ἰουδαῖοι, ὅπως γνωρίζομεν, ἐπίστευον μὲ ἐπιμονὴν εἰς τὸν Ἕνα Θεόν. Καὶ ἐὰν κάποτε ὑπέκυπτον εἰς τὸν πειρασμὸν τῆς πολυθεΐας, οἱ δυνατοὶ Προφῆται των τοὺς ἐπανέφερον εἰς τὴν ἀληθινὴν πίστιν.

Τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἀποστολῆς τῶν Ἰουδαίων ἦτο ὅτι ἀπὸ τὰς τάξεις των θὰ προήρχετο ὁ Μεσσίας, ὁ Χριόμενος, ὁ Σωτήρ. Ἀλλὰ εἰς τὸ πέρασμα πολλῶν χρόνων ἡ ἰδέα περὶ ἑνὸς Σωτῆρος τοῦ κόσμου, περὶ τοῦ Ὁποίου οἱ Προφῆται εἶχον ὁμιλήσει ὑπεχώρησε κάπως πρὸ τῆς ἰδέας ἑνὸς Πολιτικοῦ ἢ Ἐθνικοῦ Ἐλευθερωτοῦ.

Κατὰ τὴν Βαβυλωνιακήν, τὴν Ἀσσυριακήν, τὴν Περσικὴν καὶ ἔπειτα τὴν Ρωμαϊκὴν αἰχμαλωσίαν, οἱ Ἑβραῖοι ἐποθοῦσαν ἕνα Μεσσίαν ὡς Βασιλέα τοῦ Ἔθνους των. Οἱ περισσότεροι εἶχον ἀπογοητευθῇ τρομερὰ ὅταν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἠρνήθη τὸ κοσμικὸν βασιλικὸν στέμμα. Οἱ κυριώτεροι ἐχθροί του ἦαν οἱ Φαρισαῖοι Ραβῖνοι, πρὸς τοὺς ὁποίους τὸ γράμμα τοῦ νόμου ἐσήμαινε περισσότερον παρὰ τὸ πνεῦμα, καὶ οἱ Σαδουκαῖοι οἱ ὁποῖοι ἐφοβοῦντο διότι ἡ δύναμίς των θὰ ἔσβυνε μὲ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Ναζωραίου.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ Συνέδριον, ἀποτελούμενον ἀπὸ Φαρισαίους καὶ Σαδουκαίους, κατεδίκασε τὸν Ἰησοῦν εἰς θάνατον. Εἶναι ἀληθὲς ἐπίσης ὅτι εἶχον μὲ κάθε μέσον καταπείσει τὸν Ρωμαῖον Προκουράτορα νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἀπόφασίν των περὶ θανατώσεώς Του. Ἀλλ' εἶναι ὡσαύτως ἀληθὲς ὅτι τὸ πλῆθος τὸ παρευρεθὲν εἰς τὴν δίκην ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην διὰ τὴν καταδίκην, λέγον: «Τὸ αἷμα Αὐτοῦ ἐφ' ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῶν τέκνων ἡμῶν».

Ἀλλὰ τὸ πλῆθος ἐκεῖνο ἀπετελεῖτο ἴσως ἀπὸ δύο ἕως τρεῖς χιλιάδας, τὸ πολύ. Καὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ὑπῆρχον τοὐλάχιστον ἥμισυ ἑκατομμύριον — καὶ ἴσως καὶ περισσότεροι ἀκόμη — Ἰουδαῖοι προκυνηταὶ ἐντὸς καὶ γύρω ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα διὰ τὴν Ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγνώριζον τίποτε περὶ τῆς δίκης.

Ὥστε, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ρίψωμεν τὴν μομφὴν διὰ τὴν τρομερωτέραν πρᾶξιν τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας ἐπὶ τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ ὡς συνόλου, ὅπως προσεπάθησαν νὰ κάμουν πολλοί. Πρέπει δηλαδὴ νὰ ρίψωμεν τὴν μομφὴν γενικῶς ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. Δι' ἕνα Χριστιανὸν τὸ νὰ εἶναι ἀντισημίτης, εἶναι ὄχι μόνον κακόν, ἀλλὰ καὶ παράδοξον. Διότι, ὡς Χριστιανοί, πρέπει νὰ ξεύρωμεν ὅτι ἡ σταύρωσις ἔγινε διὰ τὰς ἁμαρτίας μας καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ΟΛΗΣ τῆς ἀνθρωπότητος. Κατὰ ταῦτα, ὅταν ἔρχεται τὸ ζήτημα τῆς ἐνοχῆς, ἡ συνείδησις ἡ ἰδική μας ἂς δίδῃ τὴν ἀπάντησιν.

γενείας, ἡ ἐπιβίωσις αὐτῆς ἐν Ἀμερικῇ, δὲν λύεται μόνον μὲ πανηγύρεις. Ἀπαιτεῖ συνεχῆ ἐργασίαν, συντονισμὸν προσπαθειῶν ὅλων τῶν παραγόντων, τῶν ἁρμοδίων καὶ τῶν ὑπευθύνων, καὶ πρὸ παντὸς πίστιν εἰς τὴν ἰδέαν, ὅτι: Ἡ Ὁμογένεια θὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπιβίωσίν της ἐν Ἀμερικῇ ὡς Ἑλληνορθόδοξον Σύνολον, καὶ θὰ προσφέρῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πολυτιμοτάτας ὑπηρεσίας ὄχι μόνον εἰς τὴν προσφιλῆ Γενέτειραν Ἑλλάδα, ὄχι μόνον εἰς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν δευτέραν μας Πατρίδα Ἀμερικήν, ἡ ὁποία ὄχι μόνον εὐνοεῖ τὴν διάδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ ἀντλεῖ καὶ ἐμπνέεται ἐκ τοῦ ἀθανάτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ καταβάλλει ἐσχάτως μεγάλας προσπαθείας ὑπὲρ τῆς μελέτης τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, καὶ δίδει μεγίστην σημασίαν εἰς κάθε τι τὸ Ἑλληνικόν.

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Περιλαμβάνει: Νηπιαγωγεῖον - Ἀστικὴν Σχολὴν Ἀρρένων καὶ Θηλέων - Ὀρφανοτροφεῖον Ἀρρένων καὶ Θηλέων - Ἡμιγυμνάσιον Θηλέων - Διδασκαλικὸν Κολλέγιον Θηλέων.

Στεγάζει, διατρέφει, διδάσκει 115 μαθητρίας καὶ 25 μαθητὰς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀρφανὰ τῆς Ὁμογενείας, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὁποίας τὰ προσφέρει.

Ἔχει ἀνάγκην τῆς στοργῆς τῆς Ὁμογενείας καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεώς της, διὰ νὰ φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας τὴν ἀποστολήν της. Ἂς τὴν βοηθήσωμεν ὅλοι.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΩΣ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ Δ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Οἱ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ οἱ ὁποῖοι καθορίζουν, σὲ τελευταία ἀνάλυση, τὶς τάσεις καὶ τὰ προγράμματα τῶν ἐπιδόσεων τῆς ὁμογενείας εἶναι πολλοί. Μεταξὺ τῶν παραγόντων αὐτῶν ὁ πιὸ σημαντικός, ὁ πιὸ ἀποφασιστικὸς παράγων εἶναι τὸ ἄμεσο ἐθνικὸ καὶ κοινωνικὸ περιβάλλον μας — ἡ Ἀμερική. Ἔτσι, ὅσο πιὸ καλὰ γνωρίζομε τὸ περιβάλλον μας αὐτὸ τόσο πιὸ ἰσχυρὰ εἶναι τὰ παρορμήματα τὰ ὁποῖα δεχόμεθα καὶ τόσο πιὸ φωτισμένες ἀποβαίνουν οἱ προσπάθειές μας γιὰ μιὰ πραγματιστική, γιὰ μιὰ δημιουργικὴ προσαρμογή.

Πῶς προβάλλει στὰ μάτια τοῦ σημερινοῦ μελετητοῦ ἡ χώρα αὐτή; Ποιὲς εἶναι οἱ συγκεκριμένες ἀνάγκες της; Πρὸς ποιοὺς τελικοὺς σκοποὺς προσανατολίζεται ἡ πνευματικὴ καὶ ἡ πολιτιστική της ζωή;

Μιὰ σύντομη ἔστω ἀνασκόπηση τῆς ἱστορίας τῆς χώρας αὐτῆς μᾶς ὁδηγεῖ σὲ ἀπαντήσεις θετικὲς καὶ καθοδηγητικὲς συγχρόνως γιὰ τὶς εἰδικὲς ὑποχρεώσεις καὶ τὶς ἐπιδόσεις μας.

* * *

Ἡ ἱστορικὴ πορεία τῆς χώρας εἶναι τόσο ἐκπληκτικὴ ὅσο καὶ μεστὴ παρορμημάτων καὶ διδαγμάτων γιὰ τοὺς πολίτες της. Μπροστὰ ἀπὸ τριακόσια τριάντα χρόνια περίπου οἱ πρῶτοι ἄποικοι καὶ ὅλοι ὅσοι τοὺς ἀκολούθησαν ἔπειτα στὴν περιπέτεια πρὸς τὸ ἄγνωστο, προσηρμόσθησαν δημιουργικὰ χάρις στὸ θάρρος καὶ στὴ σκληρὴ ἐργασία στὸ νέο κόσμο. Ἐξαπλώθηκαν στὴν ἀπέραντη χώρα. Ἀπέσπασαν ἀπὸ τὴ γόνιμη γῆ καὶ τὴν ἐπιβλητικὴ φύση τεράστιες δυνάμεις. Ἐξασφάλισαν πλοῦτο πολύ. Ἔπλασαν, σχεδὸν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἐλεύθερη καὶ ἀταξικὴ τὴν κοινωνία. Διαμόρφωσαν ἕνα καινούργιο τρόπο ζωῆς — τὸν Ἀμερικανικὸ τρόπο ζωῆς. Ἔφεραν στὴν ἐπιφάνεια ἕνα νέο πολιτισμό, ὁ ὁποῖος κινεῖται καθημερινὰ πρὸς συνθετώτερες καὶ πρὸς ἀνώτερες μορφές. Ἀργότερα, ὕστερα ἀπὸ 185 χρόνια, ἡ Ἀποικία, ρωμαλέα, πλούσια σὲ δυνάμεις καὶ σὲ ἐμπειρία, ἀπέκοψε μὲ τὸ σπαθὶ τοὺς δεσμούς της μὲ τὴν Αὐτοκρατορία. Κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσία ἀνδρῶν μεγάλων, ἐνίκησε, ἐπέβαλε τὴ θέλησή της, ἐξασφάλισε τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ ὠργάνωσε τὴν πολιτεία μὲ βάση τὶς πιὸ εὐγενεῖς, τὶς πιὸ ἀνθρώπινες ἑλληνογενεῖς ἀξίες, οἱ ὁποῖες ἐστήριξαν καὶ στηρίζουν τὸν ἐλεύθερο καὶ πολιτισμένο κόσμο τῆς Δύσης. Ἔστησε τὴ Δημοκρατία ἐπάνω στὶς ἀρχὲς τὶς ὁποῖες πρὸ αἰώνων συνέλαβε καὶ ἔθεσε σὲ ἐφαρμογὴ ἡ Ἀθήνα.

Εἶναι γνωστό, ὅτι τὸ νέο ἔθνος ἐδοκίμασε ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς ἀνεξαρτησίας του περιπέτειες ὄχι μικρές. Ὁ αἱματηρὸς ἐμφύλιος πόλεμος καὶ ὕστερα οἱ δυὸ παγκόσμιοι πόλεμοι ἔθεσαν τὴ χώρα μπροστὰ σὲ κινδύνους καὶ μπροστὰ σὲ ὑποχρεώσεις ἱστορικῶν διαστάσεων καὶ συνεπειῶν. Παρὰ τοῦτο, οἱ πολῖτες τῆς χώρας, ἐνστερνισθέντες τὶς ἀξίες ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἡ πατρίδα ξεπήδησε, ἀγωνίστηκαν σκληρά, ἐνίκησαν καὶ ἐπιδίδονται ἔκτοτε νὰ καταστήσουν μὲ τὴ δοκιμασμένη μέθοδο τῆς δημοκρατικῆς διακυβερνήσεως καὶ μὲ βάση τὴν ἀρχὴ τῆς ἐξελικτικῆς κοινωνικῆς μεταβολῆς καὶ προόδου ζωντανὴ πραγματικότητα τὴ δικαιοσύνη, τὴν ἐλευθερία, τὴν ἀτομικὴ ἀξιοπρέπεια, τὴν ἰσότητα εὐκαιριῶν καὶ ἐπιδόσεων.

Ὁ ὑλικὸς πλοῦτος τῆς χώρας, ἡ νέα ἐμπειρία, ποὺ διαρκῶς ἐμπλουτίζεται ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη καὶ τὴν τεχνολογία, ἡ προσήλωση στὸ ἰδανικὸ τῆς ἰσοπολιτείας καί, πρὸς τούτοις, οἱ ἐπιταχυνόμενες μεταβολὲς καὶ ἀνελίξεις στὴ ζωὴ τῶν ἄλλων λαῶν — ὅλα αὐτὰ μαζὶ τὰ δεδομένα ὡδήγησαν τὸν τόπο στὸ προσκήνιο τῆς ἱστορίας. Ἡ χώρα εἶναι ἤδη ἡ ἡγέτις δύναμη ἡ ὁποία ἐπηρεάζει ἀποφασιστικὰ μὲ τὶς ἐκδηλώσεις της τὴν τύχη ὁλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὅπως εἶναι προφανές, ἡ ἐνάσκηση ἡγετικοῦ ρόλου προϋποθέτει νέα στάση ἀπέναντι στὰ ἐσωτερικὰ καὶ στὰ παγκόσμια προβλήματα καὶ νέες δυνάμεις γιὰ τὴ μελέτη καὶ τὴν ἐπίλυσή των. Ἡ ὁλοκλήρωση καὶ ἡ καθολικὴ ἐπιβολὴ τῆς Δημοκρατίας καὶ κυρίως ἡ καθοδήγηση τῶν ἐλευθέρων λαῶν γιὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπιση τῶν μεγάλων θεμάτων τῆς εἰρηνικῆς διαβιώσεως, γιὰ τὴν ἐντατικώτερη παραγωγὴ ἀγαθῶν καὶ τὴ δικαιότερη κατανομὴ τῶν ἀγαθῶν τούτων, γιὰ τὴν ἀνύψωση τῆς πολιτιστικῆς στάθμης δὲν εἶναι ἐγχείρημα εὔκολο. Ἡ ὑλικὴ δύναμη, ἡ τεχνικὴ πρόοδος, ὁ πλοῦτος δὲν εἶναι στοιχεῖα ἐπαρκῆ. Ὁ ἐνδεδειγμένος ὁπλισμὸς τῆς ἡγεσίας τὴν ὁποία οἱ νέοι καιροὶ ἀπαιτοῦν εἶναι ὁ πνευματικὸς ὁπλισμός, εἶναι τὸ πραγματικὸ κῦρος ποὺ εἶναι θεμελιωμένο σὲ ἕνα δυναμικό, σὲ ἕνα ποιοτικῶς ὑψωμένο πολιτισμό.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι οἱ ἀρχὲς αὐτές, οἱ ὁποῖες δὲν ὑπῆρξαν ξένες ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς χώρας, γίνονται τώρα πιὸ ἀντιληπτές. Συνέχουν τὴν διάνοια καὶ τὴν καρδιὰ κάθε ὡρίμου πολίτου καὶ κάθε ὁμάδος καὶ ἐπηρεάζουν ἀποφασιστικώτερα τοὺς προσανατολισμοὺς καὶ τὰ προγράμματα ὅλων τῶν πνευματικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν θεσμῶν. Ἡ παρουσία στὸ προσκήνιο ἄλ-

(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 50)

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (2 Φεβρ.)

«Τώρα πάρε τὴν ψυχή μου, Θεέ μου, γιατὶ εἶδα μὲ τὰ μάτια μου τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου . . . ». Τὴν προσευχὴ αὐτὴ τοῦ πρεσβύτου Συμεὼν ἐπαναλαμβάνουν καθημερινῶς ἀναρίθμητοι ἄνθρωποι, ὅταν τοὺς ἀξιώσῃ ὁ Κύριος νὰ ἰδοῦν κάτι ποὺ ἐπὶ χρόνια πολλὰ ἐποθοῦσαν κι' ἐπερίμεναν νὰ ἰδοῦν. Πόσοι καὶ πόσοι Πρωτοπόροι Ὁμογενεῖς δὲν δοξολογοῦν τὸν Σωτῆρα Χριστὸν γιατὶ τοὺς ἠξίωσε νὰ ἰδοῦν πραγματοποιούμενα τὰ ἰδανικά τους εἰς τὴν Ἀμερικήν: Νὰ ἀποκτοῦν αἱ Κοινότητές μας Ἐκκλησίας, νὰ τὰς μεγαλώνουν, νὰ ἀποκτοῦν Σχολεῖα, καὶ νὰ μεταλαμπαδεύεται εἰς τὰς νέας γενεὰς ἡ Ἑλληνορθόδοξος Πίστις καὶ ἡ μητρική μας γλῶσσα. Τότε, ἀπὸ τὰ βάθη τῶν καρδιῶν των ὑψοῦται ἡ προσευχὴ τοῦ Συμεών: «Νῦν ἀπολύοις τὸν δοῦλον Σου Δέσποτα . . . ».

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (5 Φεβρ.)

Καμμία Παραβολὴ δὲν ἐκφράζει τόσο παραστατικὰ τὴν μακροθυμίαν τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος συγχωρεῖ καὶ τὸν πλέον ἁμαρτωλὸν καὶ ἀπομακρυνθέντα ἀπὸ τὸ «Πατρικὸ Σπίτι», ἀπὸ τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀρκεῖ νὰ μετανοήσῃ εἰλικρινῶς καὶ νὰ ἀποδείξῃ μὲ ἔργα τὴν μετάνοιάν του. Ὁσονδήποτε μακρυὰ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ ἂν ἔχει φύγῃ κανείς, πάντοτε ὑπάρχει ἀνοικτὸς ὁ δρόμος τῆς ἐπιστροφῆς καὶ πάντοτε εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον του περιμένει ὁ Πατέρας τῆς Παραβολῆς, ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Μητέρα Ἐκκλησία, νὰ δεχθῇ τὸν μετανοοῦντα καὶ νὰ προσφέρῃ τὴν συγγνώμην. Πρὸς τοὺς — ἐξ ἀδιαφορίας ἔστω — μακρὰν τῆς Ἐκκλησίας εὑρισκομένους, Κλῆρος καὶ Λαὸς ἂς στρέψωμεν ἐντονωτέραν τὴν προσοχήν μας. Ἀνέρχονται εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων.

Ο ΙΕΡΟΣ ΦΩΤΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ (6 Φεβρ.)

Περισσότερον ἀπὸ κάθε φορὰν ἔρχεται κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς τὴν ἐπικαιρότητα ἡ φωτεινὴ φυσιογνωμία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἁγίου Φωτίου τοῦ Μεγάλου. Εἷς Ρωμαιοκαθολικὸς διακεκριμένος συγγραφεὺς ἐδημοσίευσεν εἰδικὴν μελέτην, διὰ τῆς ὁποίας ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ Ἱερὸς Φώτιος «δὲν εἶναι πατὴρ τοῦ Σχίσματος τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ πρωτοπόρος τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν». Ἀπὸ τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον τῶν Χρυσοστόμων καὶ τῶν Φωτίων ἐκπέμπεται καὶ σήμερον ἡ οἰκουμενικὴ ἔκκλησις ὑπὲρ τῆς ἑ ν ό τ η τ ο ς τῶν Ἐκκλησιῶν.

ΤΟ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ (11 Φεβρ.)

Ἡ ἡμέρα αὐτὴ εἶναι ἀφιερωμένη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν μνήμην τῶν προσφιλῶν νεκρῶν μας. Διὰ τοὺς Χριστιανοὺς ὁ θάνατος δὲν εἶναι τὸ τέλος τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἡ ἀρχὴ μιᾶς ζωῆς ἀνωτέρας, τελειοτέρας, πνευματικωτέρας, τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ὁ τάφος δὲν εἶναι ἡ ἐκμηδένισις, ἀλλ' ἡ θύρα τῆς εἰσόδου εἰς τὴν αἰώνιον ζωήν. Βεβαίως «ἐν τῷ Ἅδῃ οὐκ ἔστι μετάνοια». Ἀλλὰ διὰ τοὺς μετανοήσαντας μὲν ἐν τῇ ζωῇ, μὴ προφθάσαντας ὅμως νὰ ἀποδείξουν καὶ δι' ἔργων τὴν μετάνοιάν των. Εἰς τὰς ψυχάς των καὶ αἱ προσευχαί μας καὶ αἱ ἀγαθοεργίαι μας καὶ τὰ μνημόσυνα παρέχουν ἄφατον ψυχικὴν ἀγαλλίασιν καὶ εἶναι πάντα εὐπρόσδεκτα ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ δικαιοκρίτου Χριστοῦ.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ (Ἄρχ. 20 Φεβρ.)

Ἀπὸ τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Τεσσαρακοστήν. Τὴν κατ' ἐξοχὴν περίοδον τῆς νηστείας, τῆς προσευχῆς, τοῦ αὐτοελέγχου, τῆς καθάρσεως. Ἡ νηστεία, ἡ προσευχή, ἡ ἐξομολόγησις, αἱ ὁποῖαι μέχρι πρὸ ὀλίγων δεκαετηρίδων ἐθεωροῦντο ἀπὸ τοὺς ὑλόφρονας καὶ ἡμιμαθεῖς «σκουριασμένες ἰδέες», ἔχουν περιβληθῇ ἤδη μὲ ἀπαράμιλλον κάλλος ἀπὸ τὴν Ἐπιστήμην. Ἡ φυσιοθεραπευτικὴ καὶ λιτοφαγία, ἡ πνευματικὴ ἀνάτασις καὶ ἡ ψυχιατρικὴ εἶναι ἁπλούστατα αἱ ἐπιστημονικαὶ ὀνομασίαι μεθόδων τὰς ὁποίας ἐδανείσθη ἡ Ἐπιστήμη ἀπὸ τὴν Θρησκείαν, ἡ ὁποία τὰς ἐφαρμόζει ἀπὸ αἰώνων ὡς νηστείαν, προσευχὴν καὶ ἐξομολόγησιν, πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν.

ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ (Ἀπὸ 24 Φεβρ.)

Τὸ ἀσύγκριτον κάλλος τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ὑμνογραφίας κορυφοῦται εἰς τοὺς Χαιρετισμοὺς τῆς Θεοτόκου. Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ἤρχισε νὰ τελῇ τὰς Ἱ. Ἀκολουθίας τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Παναγίας καὶ ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία, μὲ προβάδισμα εἰς τὴν Βοστώνην. Ὅπως πρό τινων ἐτῶν ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία ἐδανείσθη τὴν τελετὴν τῆς Περιφορᾶς τοῦ Ἐπιταφίου, οὕτω καὶ σήμερον δανείζεται τοὺς Χαιρετισμοὺς καὶ αὔριον ἀσφαλῶς θὰ δανεισθῇ καὶ ἄλλα. Ἀκριβῶς ὅπως εἰς τὰς παρελθούσας ἐποχὰς ἐδανείσθη καὶ τὸ Βυζαντινὸν ὄργανον καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Βυζαντινοῦ Γρηγορᾶ ἐπινοηθὲν καὶ ὑπὸ τοῦ Πάπα Γρηγορίου ἐπιβληθὲν «Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον». Καὶ χαίρομεν δι' αὐτό, διότι θὰ συντελέσουν εἰς τὴν προσέγγισιν καὶ ἑνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΜΟΣΧΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ κ. ΑΛΕΞΙΟΣ, ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

(Ἀναδημοσίευσις ἐκ τοῦ «Ἀποστόλου Ἀνδρέου»)

ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ἐξ Ἱερουσαλήμ, τελευταίου πρὸ τῆς ἐνταῦθα ἐλεύσεως Αὐτοῦ σταθμοῦ, ἀφίκετο εἰς Κωνσταντινούπολιν τῇ 23ῃ Δεκεμβρίου 1960, ἵνα ἐπισκεφθῇ τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας καὶ πάσης Ρωσσίας κ. Ἀλέξιος.

Τὸ εἰς τὴν διάθεσιν Αὐτοῦ εἰδικὸν ἀεροπλάνον προσεγειώθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Γεσήλκιοϊ τὴν 11:50 ἀκριβῶς. Τὴν Α. Μακαριότητα συνώδευε πολυπληθὴς συνοδεία ἀπαρτιζομένη ἐκ: Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κρουτίτσκης καὶ Κολούμνης κ. Πιτιρίμ, τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Γιαροσλάβ καὶ Ροστοβίου κ. Νικοδήμου, Διευθυντοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Φιλαρέτου, τέως Διευθυντοῦ τοῦ Θεολογικοῦ Σεμιναρίου Κιέβου καὶ νῦν Τοποτηρητοῦ τῆς Ἐπαρχίας Κιέβου, τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Κωνσταντίνου Ρουτσίγκυ, Κοσμήτορος τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας Μόσχας, τοῦ Αἰδεσιμολ. Πρεσβυτέρου κ. Ἀλεξίου Ὀστάπωφφ, Καθηγητοῦ τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῇ Θεολογικῇ Ἀκαδημίᾳ Μόσχας, τοῦ Ἱερολ. Πρωτοδιακόνου κ. Βλαδιμήρου, τοῦ Καθηγητοῦ κ. Νικολάου Οὐσπένσκυ τῆς Λειτουργικῆς καὶ κ. Μιχαὴλ Ντόμρινιν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τῶν Ἐντιμ. κ. κ. Ἀνατολίου Ἀλεξίεφφ, προσωπικοῦ ἰατροῦ τοῦ Μακαριωτάτου, καὶ Ἰωάν. Βαρλαάμωφφ, Διευθυντοῦ τοῦ Πρωτοκόλλου τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, τοῦ κ. Δημητρίου Κοζνίτσωφφ, ἀκολούθου τοῦ Τύπου, τοῦ κ. Βίκτορος Ἀλεξίεφφ, Πατριαρχικοῦ Διερμηνέως, καὶ τοῦ κ. Δανιὴλ Ὀστάπωφφ, Ἰδιαιτέρου τοῦ Μακαριωτάτου, ἤτοι τὸ ὅλον 15 πρόσωπα.

Ἡ Πατριαρχικῇ καὶ Συνοδικῇ ἀποφάσει ὁρισθεῖσα Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Πανορθοδόξων ζητημάτων ὡς Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς, ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Νεοκαισαρείας κ. Χρυσοστόμου, Προέδρου αὐτῆς, Ροδοπόλεως κ. Ἱερωνύμου καὶ Σελευκείας κ. Αἱμιλιανοῦ, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μιλήτου κ. Αἱμιλιανοῦ, τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμ. κ. Συμεών, τοῦ Αἰδεσ. Μ. Οἰκονόμου κ. Γεωργίου Ἀναστασιάδου, τοῦ Ἱερολ. κ. Χρυσοστόμου Κωνσταντινίδου καὶ τῶν Ἐλλογιμ. κ. κ. Ἐμμανουὴλ Φωτιάδου, Ἄρχοντος Πρωτονοταρίου, καὶ Κωνσταντίνου Καλλινίκου, Καθηγητοῦ τῆς Ἱ. Θ. Σχολῆς Χάλκης, ὑπεδέχθη τὴν Α. Μακαριότητα, κατόπιν εἰδικῶς παραχωρηθείσης εὐγενοῦς ἀδείας τοῦ Ἐντιμ. Συνταγματάρχου, ὑπευθύνου ἐπὶ τοῦ ἀεροδρομίου, ἐντὸς τοῦ ἀεροσκάφους, ἔνθα ὁ Σεβασμ. Πρόεδρος ηὐχήθη ἀπὸ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τὸ ὡς «εὐ παρέστη» εἰς τὸν Μακαριώτατον, ὅστις ἐν καταφανεῖ συγκινήσει ηὐχαρίστησε διὰ τὰ ἐκφρασθέντα ἀγαθὰ αἰσθήματα.

Μετὰ πάσης εὐκολίας καὶ εὐγενοῦς προθυμίας ἀπὸ μέρους πασῶν τῶν ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Ἐπισήμων Ἀρχῶν συμπληρωθεισῶν ἐν ἐλαχίστοις λεπτοῖς ὅλων τῶν σχετικῶν διατυπώσεων, ἐσχηματίσθη μακρὰ πομπή, ἥτις καὶ ἔφθασε τὴν 1ην μ. μ. ἀκριβῶς εἰς τὸν Π. Πατριαρχικὸν Ναόν, ὅπου ἡ Α. Μακαριότης ἐγένετο δεκτὴ ἐν μὲν τοῖς προπυλαίοις ὑπὸ τῶν Σεβ. Πρωτοσυγκελλεύοντος κ. Αἱμιλιανοῦ καὶ Πανοσιολ. Ἀρχιγραμματέως κ. Συμεών, ἐν δὲ τῇ κυρίως εἰσόδῳ ὑπὸ τῶν Θεοφιλ. Ἐπισκόπων Παμφίλου κ. Γερασίμου, Δαφνουσίας κ. Γρηγορίου, Ἀργυρουπόλεως κ. Καλλινίκου καὶ Τράλλεων κ. Φωτίου καὶ 6 Ἀρχιμανδριτῶν, καθ' ὃν χρόνον οἱ κώδωνες ἐκρούοντο χαρμοσύνως.

Ἡ Α. Μακαριότης διελθοῦσα διὰ μέσου πυκνοῦ πλήθους πιστῶν ἔφθασεν εἰς τὸν Π. Πατριαρχικὸν Ναόν, ἠσπάσθη τὸ Ἱ. Εὐαγγέλιον, ἐπενεδύθη Μανδύαν καὶ προπορευομένων τῶν Χορῶν, ψαλλόντων τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», καὶ τῶν Πατριαρχικῶν Διακόνων, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἱ. Βῆμα, προσεκύνησεν εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, περιεβλήθη ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμόφορον καὶ ἐξῆλθεν ἵνα προστῇ τῆς πρὸς τιμὴν Αὐτοῦ ψαλείσης Δοξολογίας, ἀφοῦ ηὐλόγησε τὸ ἐκκλησίασμα.

Εἰς τὴν Δοξολογίαν προσῆλθον οἱ Ἐντιμ. Γεν. Πρόξενοι Ρωσσίας κ. Μιχαὴλ Βολκώφφ, Ἑλλάδος κ. Ἰάσων Δρακούλης, Ρουμανίας κ. Ὀρέλλα Στεφανέσκου, Βουλγαρίας κ. Λάζαρος Τόσωφφ, Λιβάνου κ. Ἀλὶφ Γκεμπάρα, οἱ Ἐντιμ. Ὀφφικιάλοι Ἀχιλλεὺς Μόσχος, Μ. Χαρτοφύλαξ, οἱ ἄλλοι Σύμβουλοι δὲν ἦσαν, Καλούδης Λάσκαρης, Νομικὸς Σύμβουλος τῶν Πατριαρχείων, καὶ πυκνότατον πλῆθος.

Μετὰ τὴν Δοξολογίαν ἡ Α. Μακαριότης ἐν πομπῇ καὶ αὖθις ὡδηγήθη εἰς τὸ Πατριαρχικὸν Γραφεῖον, ἔνθα ἀνέμενον Αὐτὴν ἡ Α.Θ. Παναγιότης ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολῖται τοῦ Θρόνου.

Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τοῦ ἀδελφικοῦ ἀσπασμοῦ καὶ τὴν ὑποβολὴν τῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αἰσθημάτων σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ πρὸς τὸν Προκαθήμενον αὐτῆς ἀπὸ μέρους τῆς ἀδελφῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας, ἐγένοντο αἱ ἑκατέρωθεν συστάσεις, ἐπηκολούθησε δὲ φιλικὴ συνομιλία μεταξὺ τῶν παρόντων.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΜΟΣΧΑΣ Κου Κου ΑΛΕΞΙΟΥ

Ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου.

Ὑμετέρα Ἁγιότης, ἀγαπητὲ ἐν Κυρίῳ
Ἁγιώτατε Δέσποτα,

Δέξασθε τὸν ἡμέτερον χαρμόσυνον καὶ πλήρη ἀγάπης χαιρετισμόν, ὃν ἀπευθύνω Ὑμῖν ἀπὸ μέρους τῆς Ρωσσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἥτις ἀναπέμπει τὰς εὐχὰς αὐτῆς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὑπὲρ τῆς Ὑμετέρας Ἁγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Ἡ Ρωσσικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία οὐδέποτε ἐπιλανθάνεται, ὅτι πρὸ χιλίων περίπου ἐτῶν, ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Βλαδιμήρου, ὁ Ρωσσικὸς λαὸς παρέλαβε παρὰ τοῦ Βυζαντίου τὸν μαργαρίτην τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως.

Ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία εὐγνωμόνως μιμνήσκεται τῆς μητρικῆς μερίμνης τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς ἱστορικῆς ἡμέρας, ὅτε αὕτη, ὡς Μήτηρ Ἐκκλησία, ἐδωρήσατο αὐτῇ τὸ αὐτοκέφαλον.

Ἐγένετο τοῦτο πρὸ πεντακοσίων καὶ πλέον ἐτῶν. Καὶ μόνον τώρα Πατριάρχης τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ἐμῆς Ἀναξιότητος, ἐλέῳ Θεοῦ, ἔσχε τὴν δυνατότητα ἵνα προσωπικῶς ἐπισκεφθῇ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἀναπέμψῃ πρὸς τὸν Θρόνον τοῦ Ὑψίστου κοινὰς δεήσεις ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως.

Δεόμεθα ἐκτενῶς τοῦ Κυρίου, ὅπως χαρίσηται τῇ Ἁγίᾳ Αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ τὴν εὐλογημένην ἑνότητα, πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου Αὐτοῦ Ὀνόματος, καὶ εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης. Οἴδαμεν, ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία, διὰ τὴν πιστότητα αὐτῆς εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἱκανὴ νὰ φέρῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὸν ἅγιον λόγον τῆς εἰρήνης διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ φόβου περὶ τῆς μελλούσης αὐτῆς τύχης.

Εἶμαι εὐτυχὴς ἐπικοινωνῶν προσωπικῶς μετὰ τῆς Ὑμετέρας Ἁγιότητος καὶ δέομαι τοῦ Θεοῦ, ὅπως χαρίζηται τῇ Ὑμετέρᾳ Ἁγιωσύνῃ ὑγείαν καὶ μακρότητα ἡμερῶν ἐπ' ἀγαθῷ καὶ εἰς ἐπάνθησιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ Α.Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ Κου Κου ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ

Ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης τοῦ Πανσέπτου Πατριαρχικοῦ Ναοῦ.

Μακαριώτατε Ἁγιώτατε καὶ λίαν ἀγαπητὲ
ἐν Χριστῷ Ἀδελφέ,

Πόθῳ πολλῷ ἀναμένοντες, μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς Σεβασμίας Ἱεραρχίας καὶ τοῦ Πληρώματος, τὴν Ὑμετέραν περιπόθητον καὶ περισπούδαστον ἡμῖν γερασμίαν Μακαριότητα, ἀγαλλομένῃ νῦν τῇ καρδίᾳ ὑποδεχόμεθα ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ περιβόλῳ καὶ προσαγορεύομεν Αὐτήν, τὸν ἄξιον καὶ τετιμημένον Προκαθήμενον τῆς πεφιλημένης τῇ καθ' ἡμᾶς Ἁγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ θυγατρὸς Ἁγιωτάτης Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας.

Ἐν τῷ Πανσέπτῳ τούτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ ἀπὸ αἰώνων ἀναπέμπονται εὐχαὶ καὶ δεήσεις, πρὸς τὸν Δομήτορα τῆς Ἐκκλησίας Χριστόν, ὑπὲρ εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως.

Ἐπιπροσθέτομεν νῦν, Μακαριώτατε καὶ σεβάσμιε ἀδελφέ, νέας τοιαύτας στιγμὰς καὶ ζῶμεν τὴν χαρὰν καὶ τὴν συγκίνησιν ἀπὸ τῆς εὐτυχοῦς ἐλεύσεως Αὐτῆς, μετὰ τῶν ἀγαπητῶν Αὐτῆς συνοδῶν, καὶ τῆς συμπροσευχῆς ἐν τοῖς Ἱεροῖς Σκηνώμασι τῆς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἐφ' ᾧ καὶ κατὰ τὴν εὐλογημένην ταύτην ὥραν καθ' ἣν τὸ πρῶτον ἐπισκέπτεται τὸν Πανίερον τοῦτον θρόνον Πατριάρχης Μόσχας καὶ πάσης Ρωσσίας, τὸ νοερὸν ἡμῶν βλέμμα ἡδέως φέρεται πρὸς τὸ ἀπώτερον παρελθόν, ὅτε ὁ Ρωσσικὸς λαὸς καὶ οἱ Ἄρχοντες αὐτοῦ ἐν τοῖς ρείθροις τοῦ Βορυσθένους ἐλάμβανον τὸ ἱερὸν βάπτισμα παρὰ χειρῶν ἐντεῦθεν ἀποσταλέντων Ἱερέων, καὶ πρὸς ὅλην τὴν ἐφεξῆς μακραίωνα ἱστορίαν τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανισμοῦ ἐν Ρωσσίᾳ, καθ' ἣν ἡ ἐκεῖσε Ἁγιωτάτη Ἐκκλησία ἐνεφάνισεν ἐπάνθησιν ἐν τῇ πίστει καὶ ἀξιόζηλον ἀκμὴν Χριστιανικοῦ βίου καὶ καρποφορίαν πνευματικὴν καὶ καρτερίαν καὶ δόξαν καὶ στέφανον ἀναδείξασα σειρὰν ὅλην ὁσίων, ὁμολογητῶν καὶ μαρτύρων τῆς πίστεως, τιμώντων τὸ Ἁγιολόγιον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Δι' ἃ δὴ πάντα καὶ ἐχειραφετήθη ὑπὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ ἐτιμήθη διὰ τῆς Πατριαρχικῆς ἀξίας, τοῦ Προκαθημένου αὐτῆς καταλαβόντος τὴν ἀμέσως πρώτην μετὰ τοὺς παλαιφάτους τῆς Ἀναολῆς Θρόνους Πατριαρχικὴν θέσιν, ἐν τῇ αὐτοτελεῖ αὐτῆς ὑπάρξει, τηρήσασα μὲν τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς Εἰρήνης μετὰ πασῶν τῶν Ἁγίων Ὀρθοδόξων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ ἰδιαιτέρως μετὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, κυβερνωμένη δὲ νῦν παρὰ τῆς Ὑμετέρας Θεοστηρίκτου Κορυφῆς ἐν βαθείᾳ συνέσει, πεφωτισμένῃ διανοίᾳ, πείρᾳ πολυετεῖ καὶ ἀκλονήτῳ ἀφοσιώσει ἐν τῇ πίστει.

Τούτου τοῦ πνεύματος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἑνότητος τοῦ διέποντος τὸ πάγκαλον συγκρότημα τῶν τὴν Μίαν Ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀποτελουσῶν ἐπὶ μέρους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐκδήλωσιν ὑπολαμβάνομεν καὶ τὴν παροῦσαν προσκυνηματικὴν πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς καὶ τὰς ἄλλας ἀρχαίας Πατριαρχικὰς Ἐκκλησίας πορείαν τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Μακαριότητος, καθ'

ἣν μάλιστα ἐποχὴν Χριστὸς παραγίνεται ἐν Βηθλεὲμ τῇ Πόλει τοῦ σῶσαι τὸν κόσμον.

Εὐλογοῖ καὶ ἐνισχύοι ὁ Θεὸς τοὺς συντρέχοντας καὶ συμβαλλομένους εἰς ἐπικράτησιν τοῦ πνεύματος τούτου καὶ εἰς οἰκοδομὴν τοῦ ἑνὸς σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Εὐλογοῖ καὶ ἐνισχύοι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν Ἱεραρχίαν, τὸν Ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸν τῆς Ἁγίας Ὑμῶν Ἐκκλησίας, τὸν κυκλοῦντα τὸν Θρόνον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ συγκροτοῦντα διὰ τῆς ζέσεως τῆς πίστεως, τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, τὸ καύχημα αὐτῆς.

Εὐχαριστοῦντες ἀπὸ πάσης καρδίας τῇ Ὑμετέρᾳ προσφιλεῖ Μακαριότητι διὰ τὴν ἱερὰν ἐπίσκεψιν καὶ δι' ὅσα ἐν τῇ φιλόφρονι προσαγορεύσει Αὐτῆς εὐηρεστήθη, ἵνα ἀπευθύνῃ ῥήματα τιμῆς καὶ στοργῆς πρὸς τὸ γεραρὸν τοῦτο τῆς Ὀρθοδοξίας Κέντρον καὶ πρὸς τὴν ἡμῶν Μετριότητα, τὴν λαχοῦσαν ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτῆς προΐστασθαι αὐτοῦ, χαιρετίζομεν καὶ αὖθις ἐγκαρδίως μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς σεβασμίας Ἱεραρχίας, τοῦ λοιποῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ Ὀρθοδόξου Πληρώματος τὴν ἄφιξιν ἡμῶν καὶ τῶν σεβασμίων καὶ ἐριτίμων συνοδῶν Ὑμῶν.

Ὡς εὖ παρέστητε, ἀγαπητὲ καὶ περισπούδαστε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΙΣ

Αἱ κοσμοσωτήριοι ἑορταὶ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ ἑωρτάσθησαν ἐφέτος μετ' ἐξαιρετικῆς μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπιβλητικότητος ἐν τῷ Σεπτῷ τῆς Ὀρθοδοξίας Κέντρῳ, τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ, ἀναγραψάσης παλαιὰς ἡμέρας.

Τὴν Παρασκευήν, 23ην Δεκεμβρίου 1960, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Πατριάρχης ἐχοροστάτησε κατὰ τὰς Μ. Ὥρας, ὡς καὶ τὸ Σάββατον κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῶν Χριστουγέννων.

Τὴν 25ην, Κυριακήν, εὐλογημένην ἡμέραν καὶ περὶ ὥραν 8ην πρωϊνήν, οἱ κώδωνες τοῦ Π. Πατριαρχικοῦ Ναοῦ ἐξήγγειλαν τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα τῆς μεγάλης ἑορτῆς, καθ' ὃν χρόνον ὁ Ἱ. Ναὸς καὶ ἡ αὐλὴ εἶχον ὑπερπληρωθῇ ὑπὸ τοῦ ἐκκλησιάσματος.

Περὶ τὴν 9ην πρωϊνήν ὁ Πατριάρχης, κατελθὼν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν, ἐχοροστάτησε καὶ εἰς τοὺς Αἴνους λαβὼν καιρὸν εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἱ. Βῆμα.

Τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς ὥραν καὶ ἡ Α. Μακαριότης ὁ Πατριάρχης Ρωσσίας κ. Ἀλέξιος, ἀφικόμενος μετὰ τῆς Συνοδείας Αὐτοῦ, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἱ. Βῆμα καὶ ἀσπασθεὶς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, περιεβλήθη τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν Αὐτοῦ.

Μετὰ τῶν δύο Πατριαρχῶν συνελειτούργησαν οἱ Σεβασμ. Μητροπολῖται Χαλκηδόνος κ. Θωμᾶς, Δέρκων κ. Ἰάκωβος, Γιαροσλὰβ καὶ Ροστοβίου κ. Νικόδημος, Πριγκηπονήσων κ. Δωρόθεος, Αἴνου κ. Γερμανός, Προικοννήσου κ. Φιλόθεος, Χαλδίας κ. Κύριλλος, Νεοκαισαρείας κ. Χρυσόστομος, Λαοδικείας κ. Μάξιμος, Σάρδεων κ. Μάξιμος, Ἴμβρου καὶ Τενέδου κ. Μελίτων, Ροδοπόλεως κ. Ἱερώνυμος, Φιλαδελφείας κ. Ἰάκωβος, οἱ Πανοσιολ. Μ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Φιλάρετος, Ἀρχιμ. κ. Φιλάρετος, τέως Διευθυντὴς τοῦ Θεολογικοῦ Σεμιναρίου Κιέβου, Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Ρουτσίσκυ, Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας Μόσχας, οἱ Πανοσιολ. Μ. Ἀρχιδιάκονος κ. Ἀγάπιος, Πρωτοδιάκονος κ. Βλαδίμηρος, Ὑπογραμματεὺς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου κ. Γαβριήλ, Δευτερεύων κ. Εὐάγγελος, Τριτεύων κ. Καλλίνικος, Διάκονος τῆς Σειρᾶς κ. Παῦλος καὶ Ἱερολ. Διάκονος κ. Γεννάδιος Ζερβός, Ἱεροσπουδαστής.

Ἔψαλον οἱ Πατριαρχικοὶ Χοροί, βοηθούμενοι ὑπὸ Ἱεροψαλτῶν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ Ἱεροσπουδαστῶν τῆς Χάλκης.

Τὴν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ Πατριαρχικὴν Ἀπόδειξιν ἀνέγνωσεν ἀπὸ τοῦ Ἱ. Ἄμβωνος ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερ. Συνόδου κ. Συμεών.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ἐν τῷ Ἱ. Βήματι οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Θεοδωρουπόλεως κ. Λεόντιος καὶ Ἰκονίου κ. Ἰάκωβος, ἐν δὲ τῷ Σωλέᾳ οἱ Ἐντιμ. Γεν. Πρόξενοι Ρωσσίας κ. Μιχαὴλ Βολκώφ, Ἑλλάδος κ. Ἰάσων Δρακούλης, Ρουμανίας κ. Ὀρέλλα Στεφανέσκου, Βουλγαρίας κ. Λάζαρος Τόσωφφ, Λιβάνου κ. Ἀλὶφ Γκεμπάρα, οἱ Ἐντιμ. Ὀφφικιάλοι τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. κ. Βλαδίμηρος Μιρμίρογλου, Μ. Ῥήτωρ, Ἀχιλλεὺς Μόσχος, Μ. Χαρτοφύλαξ, Ἐμμαν. Φωτιάδης, Μ. Πρωτονοτάριος, Βασίλ. Αἰμιλιάδης, Ἄρχων Μυρεψός, Κυριακὸς Παμούκογλου, Ἄρχων Ὀρφανοτρόφος, οἱ Ν. Σύμβουλοι τοῦ Πατριαρχείου κ. κ. Δημ. Γιαγτζόγλου, Εὐστ. Σανταλτζόγλου καὶ Καλούδης Λάσκαρης, ὁ κ. Γρηγόριος Γιαβερίδης, Διευθυντὴς τῆς «Ἀπογευματινῆς», Ἀντιπροσωπεῖαι, Καθηγηταὶ καὶ πυκνότατον ἐκκλησίασμα.

Κατὰ τὴν Μεγάλην Εἴσοδον τῶν Τ. Δώρων, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐμνημόνευσε τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ. Ἀλεξίου τοῦ καὶ συλλειτουργοῦ τῶν Ἁγιωτ. Πατριαρχῶν καὶ τῶν Μακαριωτάτων Προέδρων τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν τῶν συλλειτουργούντων καὶ συγκροτούντων τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τῶν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις λοιπῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων, παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ὁ δὲ Πατριάρχης Ρωσσίας ἐμνημόνευσε τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ὁ Πατριάρχης Μόσχας ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου προσέφερεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον πλῆρες Ἁγιοπότηρον καὶ προσεφώνησεν ὡς ἀκολούθως:

«Προσφέρομεν τὸ Ἅγιον τοῦτο Ποτήριον τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ταύτης ἐπισκέψεως εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Παρακαλοῦμεν δὲ Αὐτὴν ὁσάκις ἐ-

His Beatitude, Patriarch Alexei of Moscow at the Ecumenical Patriarchate

Another in a series of momentous ecclesiastical visits occurred when His Beatitude Alexei, Patriarch of Moscow and All Russia visited the Ecumenical Patriarchate on December 23, 1960, and remained to celebrate Christmas there at the Patriarchal Church, with His Holiness Athenagoras I. This marked the first time that the Head of the Russian Church visited the Ecumenical See.

We print below the greetings which His Holiness extended to Patriarch Alexei, and the response of the latter, as translated from "The Apostle Andreas," official publication of the Ecumenical Patriarchate.

The Address of His Beatitude, Patriarch Alexei of Moscow to His All- Holiness, The Ecumenical Patriarch, Athenagoras I.

Your Holiness, Beloved Holy Bishop
in the name of the Lord:

Accept my glad greeting, filled with love, with which I address you in behalf of the Russian Orthodox Church, which sends best wishes to the Church of Constantinople and to Your All-Holiness, the Ecumenical Patriarch.

The Russian Orthodox Church never forgets that approximately 1,000 years ago, under St. Vladimir, the Russian people received the pearl of Christian faith from Byzantium.

Our Church remembers gratefully the motherly care of the Church of Constantinople and the historical days, when she as the "Mother Church" gave to us our autocephalous status.

This occurred over 500 years ago. Only now, the Patriarch of the Russian Church, in the person of my unworthy self, through the Grace of God, had the possibility of personally visiting the Ecumenical Patriarchate and to offer common prayers and supplications before the Throne of the Almighty, for the peace of the entire world, the stability of the Holy Churches of God and for the union of all.

We pray unceasingly to the Lord, to grant to His Holy Church blessed unity, for the glory of His Holy Name and the fulfillment of the commandment of peace and love. We know that our Holy Orthodox Church, by her obedience to the spirit of Christ, is capable of bringing to humanity the holy word of peace, which will give to mankind freedom from the fear of its future fate.

I am happy to personally communicate with Your All-Holiness and I pray to God that He will grant to you health and length of days for the good and the flourishing of the Orthodox Church.

Response of His All-Holiness, Athenagoras I, The Ecumenical Patriarch to His Beatitude, the Patriarch of Moscow and all Russia, Alexei.

Your Beatitude, Most Holy and Very Beloved
Brother in Christ:

With the respected Hierarchy and the faithful, we awaited with great desire Your much longed for and venerable Beatitude. With our gladened heart, we greet you in these Holy surroundings and address Your Beatitude, the worthy and honored Prelate of the Holy daughter Church of Russia, beloved to our Holy Great Church of Christ.

(Continued on next page)

ρουργῇ ἐν τῷ Πανσέπτῳ τούτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ καὶ χρῆται τῷ Ἁγίῳ τούτῳ Ποτηρίῳ μνημονεύῃ καὶ τοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ».

Μετὰ παρετέθη ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἀνεπίσημον γεῦμα. Περὶ ὥραν 3:30 μ. μ. ὁ Μακαριώτατος ἀπεχώρησεν ἐκ τῶν Πατριαρχείων προτιθέμενος νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Ἐξοχώτατον Νομάρχην τῆς Πόλεως ἡμῶν Ἀντιστράτηγον κ. Ρεφὶκ Τουλγκάς.

Ἡ ἐπίσκεψις ἐγένετο ἐν τῷ νεοδμήτῳ καὶ μεγαλοπρεπεῖ Μεγάρῳ τῆς Δημαρχίας ἐν ἀτμοσφαίρᾳ θερμῇ καὶ φιλικῇ. Ἀκολούθως ὁ Μακαριώτατος καὶ τὰ συνοδεύοντα Αὐτὸν μέλη ὡδηγήθησαν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Χίλτον, ἔνθα καὶ ἐφιλοξενήθησαν ἡ Α. Μακαριότης καὶ ἡ Συνοδεία Αὐτῆς ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἐν εἰδικοῖς διαμερίσμασι τοῦ ἐν λόγῳ ξενοδοχείου.

Τὸ ἑσπέρας παρετέθη δεῖπνον ἐν τῷ ξενοδοχείῳ, εἰς ὃ παρεκάθησαν ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Συνοδείας τῆς Α. Μακαριότητος καὶ μέλη τῆς ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἱερὰ Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων ἐδέχθη Ἀντιπροσωπείαν τῆς Α. Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πάσης Ρωσσίας κ. Ἀλεξίου, ἐκ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Γιαροσλὰβ καὶ Ροστοβίου κ. Νικοδήμου, τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Φιλαρέτου, τοῦ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Κωνσταντίνου Ρουτζίσκι, τοῦ Αἰδεσιμ. Πρεσβυτέρου κ. Ἀλεξίου Ὀστάπωφ, τοῦ κ. Νικολάου Οὐσπένσκι, τοῦ κ. Μιχαὴλ Ντομπρίνιν καὶ τοῦ κ. Βίκτωρος Ἀλεξίεφ, συνοδευομένων ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Νεοκαισαρείας κ. Χρυσοστόμου καὶ Φιλαδελφείας κ. Ἰακώβου, τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Μιλήτου κ. Αἰμιλιανοῦ, τοῦ Ἱερολ. κ. Χρυσοστόμου Κωνσταντινίδου καὶ τοῦ Ἱερολ. Διακόνου τῆς Σειρᾶς κ. Παύλου.

In this most sacred Patriarchal Church, prayers and supplications are offered for centuries now, to the Giver of the Church, Christ, for the stability of the Holy Churches of Christ and their unity.

We further add now, Your Beatitude and respected Brother, new moments and we are filled with happiness and emotion upon your pleasant arrival, with your beloved escorts, and for the pleasure of common prayer in this Holy Tabernacle of the Mother, Great Church of Christ.

For this, during this blessed hour, when for the first time the Patriarch of Moscow and all Russia visits this Holy Throne, our thoughts willingly go back to the more remote past, when the leaders and people of Russia received Holy Baptism in the streams of the Dniper, from the hands of priests sent from here and to the subsequent long centuries of history of Orthodox Christianity in Russia. During this period your most Holy Church portrayed a blossoming in the faith and reached great heights of Christian life. There came forth spiritual fruitfulness, perseverance and glory, the climax of which was a crown rendering a complete series of pious persons, confessors, and martyrs of the faith, honoring the listing of Saints of the Orthodox Church.

In return, your Church received an emancipation from our Most Holy, Apostolic and Patriarchal Ecumenical Throne and was honored with a "Patriarchal capacity" with its spiritual leader in first place of honor; after the ancient Patriarchal Thrones of the East, governed in her independent existence by Your Beatitude in deep wisdom, enlightened intellect, experience and many years of firm devotion in the faith, and observing the unity of faith in the league of peace with all the Holy Orthodox Churches of God.

We assume and accept this present pilgrimage to our Church and the other ancient Patriarchal Churches of your respected Beatitude, especially during this season when Christ arrives in Bethlehem to save the world.

May God bless and strengthen those who work together and contribute to the prevalence of this spirit and to the establishment of the body of Christ.

May God bless and strengthen the hierarchy, the clergy and the faithful of your Holy Church, them that surround the throne of Your Beatitude and become its pride through the warmth of their faith, their love and their hope.

Thanking Your beloved Beatitude from my heart for this holy visitation and for all the expressions of honor and affection for this venerable center of Orthodoxy and toward my humble being, selected with my weaknesses to preside over the Church, in Your most kind address, we greet You and Your respected and honorable escorts once more upon your arrival with our respected hierarchy, the clergy and faithful. Welcome, my dear and desired brother in Christ.

THE RUSSIAN PATRIARCH AT THE PHANAR

Most historical was the visit of His Beatitude, the Patriarch of Moscow and all Russia, Alexei, who proclaimed every opportunity presented him, that the Ecumenical Patriarch is "first among equals" of the leaders of the Orthodox Church. Irrelevant, however, to the good intentions of the Patriarch of Russia, we must not forget the following:

1. That the Russian Church placed under her jurisdiction once more, churches having received their autocephalous status from the Ecumenical Patriarchate. (Esthonia, Poland, Finland)

2. That Russian clergy and laymen still proclaim that the heir to the Byzantine Ecumenical Patriarchate, is not the Patriarchate of Constantinople, but that of Moscow.

3. That the martyr Russian Church is subject to the immediate control and direction of the communistic regime.

ΠΑΡΟΡΜΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 44)

λων ἰσχυρῶν λαῶν ποὺ διεκδικοῦν μάλιστα τὸν κύριο ρόλο γιὰ τὴ διαμόρφωση τοῦ μέλλοντος τῶν λαῶν καί, εἰδικώτερα, γιὰ τὴν διαμόρφωση τῆς προχωρημένης ἀνθρωπίνης προσωπικότητος, καθὼς καὶ ἡ καλλιέργεια συναφῶν ἰδεολογιῶν στηριζομένων στὴν ἄρνηση τῆς ἑλληνοχριστιανικῆς παραδόσεως, οἱ κίνδυνοι τοῦ γενικοῦ ἀφανισμοῦ ἀπὸ τὰ προϊόντα τῆς ἐπιστήμης τοῦ πολέμου, οἱ γοργοὶ ἀνασχηματισμοὶ στὴ ζωὴ τῶν καθυστερημένων λαῶν — ὅλα αὐτὰ μαζὶ καθολικεύουν ἤδη τὴν συνείδηση τῆς εὐθύνης. Ἔτσι, ἡ ἐπιστράτευση νοῶν καὶ καρδιῶν ὑπὸ τὸ σύνθημα τῆς πίστεως σὲ ὑψηλότερες ἀνθρώπινες ἀξίες καὶ ἰδανικὰ γενικεύεται. Ἡ παιδεία πρωτίστως ἐπανεξετάζει τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ προγράμματά της ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν νέων ἀναγκῶν, ἢ μᾶλλον κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῶν ἐναγωνίων αἰτημάτων τοῦ καιροῦ μας. Ἀποκτᾷ νέο βάθος καὶ τεράστια ἔκταση. Ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴ γνώριμη πρακτικὴ καὶ χρησιμοθηρικὴ ἀντίληψη καὶ προσβλέπει στὴν καλλιέργεια τοῦ νέου πολίτου — ἑνὸς πολίτου πιὸ ὑπευθύνου ἀπέναντι στὸ σύνολο καὶ πιὸ ἱκανοῦ νὰ συλλαμβάνῃ τὸ νόημα τῆς ἐποχῆς. Παραλλήλως, ἡ Ἐκκλησία γίνεται πνευματικώτερη στὶς ἐκδηλώσεις, ἐνῷ συγχρόνως μετέχει στὴν προπάθεια γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν συγκεκριμένων κοινωνικῶν καὶ πολιτιστικῶν προβλημάτων μὲ πιὸ ἐμπλουτισμένη τὴν ἐμπειρία.

Περισσότερα Νηπιαγωγεῖα καὶ Σχολεῖα

Ἐφ' ὅσον εἶναι ἀκόμη καιρός . . .

Κάθε Κοινότης μας πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ Νηπιαγωγεῖον καὶ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, τοὐλάχιστον Ἀπογευματινόν. Αἱ δὲ μεγάλαι Κοινότητές μας, καὶ Ἡμερήσια.

THE SUNDAY OF ORTHODOXY

FEBRUARY 26, 1961

The World Council of Churches, of which the Greek Orthodox Church of North and South America is a member, and of which His Eminence Archbishop Iakovos is one of the five Presidents, observed the annual Week of Prayer for Christian Unity from January 18 to 25 this year. At the same time, the Roman Catholics observed during this same period their week of Unity Octave.

The Greek Orthodox Church has the greatest respect for the World Council's Week of Prayer, with is underlying themes of unity, witness and service, which are explained in detail elsewhere in this issue in the article by Dr. Keith R. Bridston, Faith and Order Commission Secretary of the World Council of Churches. Insofar as these same themes are stressed by the Roman Catholic Unity Octave, and in the hope of fulfillment of our Lord's prayer "that they all may be one," our Church is also most respectful (although Orthodoxy cannot accept Roman Catholicism's dictum that Christian Unity presupposes the "return" of all "separatists" to exclusive communion with Rome). But cognizant of its own unique status as the Only Holy Catholic and Apostolic Church of Christ, the Greek Orthodox Church has proclaimed its own observance of prayer for the perpetuation of our venerable faith, as well as for the unity of all Christian brethren. This is the Sunday of Orthodoxy, traditionally commemorated on the first Sunday of Lent, which this year falls on February 26th.

At the last meeting of the Standing Conference of Canonical Orthodox Bishops in the Americas (organized last year to strengthen Eastern Orthodox Unity and to discuss and act upon mutual problems of the Orthodox communions in the United States) a resolution proposed at the suggestion of Archbishop Iakovos, who is Chairman of the Conference, was unanimously adopted making the Sunday of Orthodoxy a holiday to be officially observed by all the Orthodox bodies in America, with Orthodox prayers for Christian unity and for the continuation and strengthening of our venerable faith in the New World.

The observance of the Sunday of Orthodoxy on this basis is not an attempt to be different merely for the sake of being different. It is in fact justified by the uniqueness of Orthodoxy, which stems from its hallowed tradition and unbroken continuity from the very days of our Lord on earth, as the One and original Church of Christ. As Hartzell Spence wrote in his article on the Eastern Orthodox Faith in the December 6 issue of *Look* Magazine, "Orthodox believers consider themselves the guardians of unadulterated Christianity" and therefore "Eastern Orthodoxy feels it has a strong contribution to make to all Christianity." As Archbishop Iakovos has stated, "The riches of its faith, worship and order, and of its spiritual ascetic life and experience can teach much to the other Christian denominations." This too was the theme so eloquently developed by the Archbishop of Canterbury in a sermon he gave at the Anglican Church in Istanbul (which was reprinted in the January issue of "The Orthodox Observer") during his recent visit to the Ecumenialc Patriarchate.

Before the rightful influence of Orthodoxy can be impressed upon others, we must first understand it ourselves. And this is particularly true of Greek Orthodoxy in America, which holds a very special position because it is also the heir and guardian of the great Hellenic traditions that have so much influenced Western thought and shaped the democratic heritage of America. The entire concept of the real importance of Orthodoxy was very well defined by Archbishop Iakovos in a sermon he delived in the Holy Trinity Cathedral on the Sunday of Orthodoxy last year. We quote therefrom:

"Our position, especially in recent years, may not have been one of indifference, but it certainly cannot be described as a position of aggressive progress. We sought the nominal recogntion of our Orthodox Church as a major faith without imposing upon ourselves the consequences of such recognition. We expected our fellow Americans to consider us a major faith without undertaking to project the nature of the Church upon the national scene. In many ways we are still isolated and apart from the main currents of ecclesiastical activity. We have not really attracted the attention of other Churches and denominations, because we have not yet emerged as *a Church*. We are known only on the local level, and then only as a particular parish or congregation. In fact, many of us, clergymen and laymen alike, continue to project ourselves as individuals, and not the Church as an institution.

"We must not confuse that which cannot be confused. Our Orthodox faith is related to the contemporary Parish Community only to the extent that it comprises the theoretical articles of faith of the latter; it has not, however, permeated, as it should, the life of the community. I am quite certain that we agree on this point, as we do on many other matters. We disagree, however, on the basic principle of the preservation of Orthodoxy, for Orthodoxy must be safeguarded first within us, without reserva-

The Pharisee and the Publican

By FR. GEORGE P. GALLOS
Baltimore, Maryland

"TWO men went up into the temple to pray, one a Pharisee and the other a tax collector. The Pharisee stood and prayed thus with himself, 'God, I thank thee that I am not like other men, extortioners, unjust, adulterers, or even like this tax collector. I fast twice a week, I give tithes of all that I get.' But the tax collector, standing far off, would not even lift his eyes up to heaven, but beat his breast, saying, 'God, be merciful to me, a sinner.' I tell you, this man went down to his house justified, rather than the other; for every one who exalts himself will be humbled, but he who humbles himself will be exalted." Luke 18:10-15.

This is the Gospel lesson which will be read in all Greek Orthodox churches on February 26, the first of three Sundays which precede the period of Lent. This Sunday marks a turn in the church year which is intended to make us increasingly conscious of the approach of the Great Lent. The central message of the above lesson is humility and there is no better theme on which to begin our period of preparation.

All of us, in varying degree, are guilty of the sin of pride, and all of us are in great need of the virtue of humility. We recognize it as a virtue, but all too often do little or nothing to acquire it. But acquire it we must, for without it we cannot enter into the kingdom of heaven. "Except ye be as little children," said the Lord, "ye cannot enter the kingdom of heaven."

The first step in acquiring the virtue of humility is to take ourselves down a peg of two. Most of us have a higher opinion of ourselves than we ought to have. Someone once suggested that in computing our own worth, we ought to deduct fifty per cent for the faults we canot see, but when we estimate the value of another we ought to add fifty per cent for the virtues that are hidden.

The second step in acquiring humility is to recognize our faults and not blame others for them. Pride prevents us from seeing our faults and admitting them. Sometimes we attempt to cover up our faults by pointing them out in others. Thus, he who is jealous quickly spots jealousy in another; he who lies accuses another of lying; he who is evil accuses another of sin; he who steals calls another a thief; he who is suspicious accuses others of not being trustworthy. Psychology has shown us that an individual who is overly critical of others, has already incriminated himself. It is easy to cross-examine others. If one would seek humility, however, he must first cross-examine himself and condemn his own sins first.

A third means of acquiring humility is through suffering and adversity. There are those who have become humble only after tragedy has struck in their lives and has brought sickness and even death to one whom they loved. Heaven forbid that we acquire humility in this way. Yet, by being sensitive to the tragedy that goes on around us day after day — and we have only to read the daily papers to sense this drama — we may experience tragedy in a vicarious manner and thus be led to become humble.

Shall we be like the Pharisee: proud, blind to our faults, super critical of others, self-satisfied, condescending, boastful? Or shall we be like the publican: humble, conscious of our sins, hungry for salvation, seekers of God's mercy? If we would enter the Kingdom of Heaven, then, like the publican, we must first humble ourselves so that we may be exalted.

"Do you wish to be great?" asks St. Augustine. "Then begin by being little. Do you wish to construct a vast and lofty fabric? Think first about the foundations of humility. The higher your structure is to be, the deeper must be its foundation."

---

tion, and in its entirety. We cannot preserve our Orthodoxy by tolerating changes that would reduce or alter its content, nor by 'de-hellenizing' its basic character, as we do so readily already. Orthodoxy is not *a* Church. It is *the* Church. The survival of Christianity itself is dependent on the preservation of the divine, historical, dogmatic, moral, sacramental, liturgical and missionary integrity of the Orthodox Church. Whenever the integrity of Orthodoxy was threatened, the threat did not undermine our Church alone, but every Church as well. When the soundness or purity of the spiritual integrity of Orthodoxy was impaired, it broke down organically and became divided into the Church of the West and the East, into the church of tradition and the church of heresy, into the church-state and the church without a ruling head. Out of this violent chain-reaction there emerged competing and conflicting churches, churches that were self-governed and churches without government, churches that resembled the torn fragments of the Robe of Christ.

"We must preserve the integrity of our heritage. We must retain the sacred heritage of our ageless Orthodoxy as our most precious possession. We must regard it as the holy of holies of our very existence."

Consistent with the above, to be a true Orthodox is to truly live our Orthodox faith, and only by thus living it can we communicate the truth and glory of its essential meaning to others so that they may learn from it. This is the message of the Sunday of Orthodoxy.

Dogmatic Integrity and Ecumenical Piety

By DR. KEITH BRIDSTON, Secretary of the Faith and Order Commission of the World Council of Churches

The following excerpts from Dr. Bridston's fine article express the true spirit of the Week of Prayer for Christian Unity, which was initiated in 1940 by the Faith and Order Commission of the World Council of Churches (of which Archbishop Iakovos is a President) and was observed this year from January 18 to 25.

Though acknowledging and respecting this Week of Prayer, the Greek Archdiocese observes each year a Sunday of Orthodoxy, during which special prayers are recited in all our Churches for the perpetuation of the Orthodox faith and for Christian unity. The Sunday of Orthodoxy, on which more is written elsewhere in this issue, will be celebrated this year on February 26.

ARE YOU one of those who pray for Christian unity with your fingers crossed? Don't feel guilty. Some of the most thoughtful people are doing it. Why? Because the more we hear about the ecumenical movement the more talk there is on bringing the churches together, the more we are told that our divisions are sinful, the less certain we become as to what true unity is.

The honest person realizes that there are many different conceptions of what Christian unity is or ought to be. As a man of integrity he wishes to be loyal to his own church and tradition. As a man of piety he wishes to pray for Christian unity. He is torn between the two. So he prays for unity with his fingers crossed. And he feels a certain sense of guilt in doing so.

But there is no need for it. One can be both honest and pious in praying for Christian unity. Indeed, if one is not, it is not the right kind of prayer for unity. Prayer for Christian unity must represent both dogmatic integrity and ecumenical piety. Unless both these elements are present it falls into rigid sectarianism, on one side, or into relativistic sentimentalism, on the other.

As the ecumenical movement has become more widespread and as the churches are learning to know one another better — as Christian unity becomes popular, even front-page "news" — it is especially important that prayer for unity should be thoughtful prayer. That means that it must be both pious *and* dogmatic. For prayer for unity, like all true prayer, must be realistic. It must grasp the world's sorrow-filled and bitter cup and not push it away for the sweet and intoxicating draught of pious soliloquy.

The Christian is aware that individuals and groups are observing January 18 to 25 as a week of prayer for unity in all of these three traditions. He further realizes that they represent different conceptions of Christian unity. He knows that he must make a choice, or at least make up his own mind. In short, he is thinking. And if he is thinking clearly he understands that he cannot escape his dilemma by stopping thinking. For even as a praying Christian he is someone who has some kind of faith, *some* kind of belief, *some* kind of conviction. He is, in brief, *as* a Christian a dogmatic being. And in his prayer he is one who has different dogma from the Christian across the street or in the next church.

Considering these contradictions, we may end up by not only crossing our fingers, but crossing it off our minds as well and giving up prayer for unity entirely. But this is not the answer. The frustration which we feel when we are faced with the dilemma of different Christians praying for different kinds of unity is the spiritual tension which is the authentic mark of ecumenical participation. Our distress and uneasiness comes from facing the reality of the ecumenical situation. We begin to sense the naked scandal of Christian disunity when we see that we cannot even pray together to be reunited.

It is because this inner turmoil we feel reflects the reality of the ecumenical state, we must not seek to lessen the tension by abandoning either our dogmatic integrity nor our ecumenical piety. One of the most precious of all traditions in the ecumenical movement is found in the Constitution of the Commission on Faith and Order, which reads: "Irreconcilable differences are to be recorded as honestly as agreements." Dogmatic integrity is respected, in other words, and respected absolutely. The Faith and Order Movement would have meant nothing if this had not been one of its "guiding principles," nor will the ecumenical movement as a whole mean anything for church unity unless that principle is kept sacrosanct.

True dogma is living and dynamic. When we enter into ecumenical theological engagement, as in the work of the Faith and Order Commission of the World Council of Churches, for example, we are assured that "none is to be asked to be disloyal to or to compromise" their convictions. But this does not preclude the possibility of dogmatic change. In fact, it leads directly to it — whether by the re-evaluation of old formulas or the confessing of new ones.

It is in the context of the whole theological work of the ecumenical movement that prayer for unity should take place. Dogmatic integrity and ecumenical piety

must not be divorced. The unity for which we pray and which we seek to manifest rests ultimately in something more than our differences or our similarities. If the Week of Prayer for Christian Unity brings the churches together to face their most radical differences, the ancient and deeply-rooted irreconcilables of faith and order, this is one of the most creative things it can accomplish. It liberates us from the impossible task of creating our own unity, and from the hypocritical idea that by hiding our differences we may appear more united than we really are.

By joining together in a World Council *of Churches* the member bodies are both recognizing their essential oneness and their historical differences. The World Council of Churches is, in this sense, an organizational expression of an unresolved ecclesiological paradox — the mutual confession of the churches that they are not yet able to bring diversity and unity into their proper harmony. So the Week of Prayer for Christian Unity is the manifestation, however weak and limited, of the unresolved paradox that dogmatic integrity and ecumenical piety belong together. Prayer for unity should be strong enough to hold this dialectic tension within it, while at the same time reaching beyond it in the confidence that "the Spirit helps us in our weakness; for we do not know how to pray as we ought, but the Spirit himself intercedes for us with sighs too deep for words." (Rom. 8:26)

Ecumenical prayer, in short, does not stop because of our dogmatic hesitations: through the Spirit it comprehends and transfigures them. Through it our crossed fingers become signs of hope rather than of doubt.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Δι' εἰδικῆς Ἐγκυκλίου πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλῆρον, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ὥρισε τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας (26 Φεβρουαρίου) ὡς «ἡμέραν ὑπὲρ εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως». Ὁ δὲ Ἑσπερινὸς τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας θὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὸ θέμα τῆς στενωτέρας συνεργασίας πρὸς τὰς Ὀρθοδόξους ἀδελφὰς κανονικὰς Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικῆς.

THE MEETING OF THE ANGLICAN PRELATE WITH THE POPE OF ROME

With the exception of one entrusted interpreter, no one was present during the conversation between the leaders of the two churches. Photographers were not permitted also to take pictures. The "Ecumenical Press Service" stresses that "what words passed between the two Christian leaders, may never be revealed. All sources emphasized that there was no discussion of negotiations concerning church unity." The Pope has been quoted as saying to his Cardinals, "We remained on the threshold of the great problems."

ATLANTIC BANK OF NEW YORK

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

TOTAL RESOURCES OVER $50,000,000

Complete Banking Facilities

☆

MAIN OFFICE:

960 AVENUE OF THE AMERICAS

at 35th Street. Opposite Macy's

NEW YORK 1, N. Y.

Phone: OXford 4-5400

BRANCH OFFICE:

123 WILLIAM STREET

NEW YORK 38, N. Y.

Phone: REctor 2-0900

☆

Member Federal Deposit Insurance Corporation

ECCLESIASTICAL NOTES

First White House Conference on Aging

Fathers Demetrios G. Kalaris and John Tavlarides, of Saints Constantine and Helen and Saint Sophia, Washington, D. C., respectively, represented the Archdiocese on January 9-12, 1961, at the "White House Conference on Aging" held in Washington. Former President Eisenhower opened the Conference, in one of his last official acts as President of the United States. Among the many distinguished speakers were Senator McNamara, Chairman of the Senate Subcommittee on Problems of the Aged and Aging; Senator Goldwater; Governor Meyner of New Jersey; Erwin Canham, Editor of Christian Science Monitor; and former Secretary of Health, Education and Welfare Flemming.

Many aspects of the problems, of which the nation and the churches have become increasingly conscious, were discussed, and may be synopsized in the following Senior Citizen's Charter of Rights, as adopted by the Conference: (1) The right to be useful. (2) The right to obtain employment, based on merit. (3) The right to freedom from want in old age. (4) The right to be a fair share of the community's recreational, educational and medical resources. (5) The right to obtain decent housing, suited to needs of later years. (6) The right to moral and financial support by one's family so far as is consistent with the best interests of the family. (7) The right to live independently. (8) The right to live, to die, with dignity. (9) The right of access to all knowledge as available on how to improve the later years of life.

Tenth Anniversary General Assembly of National Council of Churches

During the week of December 4-9, 1960, the National Council of Churches, of which the Archdiocese is a member, held its Tenth Anniversary Triennial Assembly in San Francisco. Among the more than 350 official delegates present were 12 representatives of Orthodoxy, the following: Rev. George J. Bacopulos, official representative of His Eminence, Archbishop Iakovos; Rev. Zachary Xintaras (San Mateo, Calif.); Rev. Leonidas Contos (Los Angeles, Calif.); Very Rev. John Bresingham (Ukrainian); Rev. Dennis Ericson (Ukrainian); Rev. Sergei Glagolev (Russian); Rev. Dimitri Gizzetti (Russian); Rev. George Benigson (Russian); C. M. Czap (Russian); Rev. Vladimir Mirvichin (Serbian); Rev. Elias Karim (Syrian); Rev. Victor Barbulescu (Romanian).

These representatives participated in the week-long deliberations and represented Orthodoxy at all division assemblies and plenary sessions. One of the most significant areas of participation took place on Monday morning, December 5, at the First General Assembly. Following the General Secretary's lengthy report of the work of the National Council of Churches during the past three years and of the challenges and plans for the future, a panel of leading churchmen discussed the report. The panel was made up of the Rev. Dr. Fred Hoskins (National Council of Churches); Presiding Bishop Arthur Lichtenberger (Protestant Episcopal Church); Dr. Willis M. Tate (President of the Southern Methodist University); and Rev. George J. Bacopulos (representing Archbishop Iakovos).

The panel was chaired by the Rev. Doctor Eugene Carson Blake (stated clerk, United Presbyterian Church). Various aspects of the General Secretary's report were discussed by the panelists, during which the following statement was made, in behalf of the Greek Orthodox Archdiocese by Fr. Bacopulos: "The Orthodox Church has always believed in ecumenical conversations and what has been called "adventures." It has participated in and encouraged all valid ventures toward any measure of unity of the Church of Christ. Most of you know the history of these endeavors, which date back as far as the 11th century.

"The Orthodox Church believes, also, that it must open wide its doors and wholeheartedly and unconditionally labor to this fulfillment of our Lord's prayer and promise.

"We bring to ecumenical meetings and discussions, not ourselves, nor our particular tenets or beliefs, but the Church universal — the one, which has never lost its ecumenical conscience and spirit. We uphold *that*, which Christianity, in its totality, upheld — at least during the early centuries. The Orthodox Church has no other "unity project" — no other plan or motto — save that which was enjoyed once by the general consensus of the Church.

"1. That there must be unity on the fundamentals of faith, going hand in hand with freedom in what does not effect faith — crowned with love — a quality so vital and the sole quality which can bind Christians together in all matters, and at all times.

"2. That Christian tradition is that terminology which identifies the conduct, which at all times, by all Christians, everywhere, is practiced and believed.

"In the light of these two points, and only in this manner, can one explain and understand why the Orthodox Church seeks to participate actively in all ecumenical conferences and deliberations. This holds true for the National Council of Churches, as well as for the World Council of Churches.

"His Holiness, the Ecumenical Patriarch Athenagoras I, who, incidentally, was also visited and consulted last week by the Archbishop of Canterbury, a man of unique foresight and vision, in 1954, in a very real sense, made this feeling known to the world. He delegated and entrusted in the present Archbishop of the Americas the newly-established office of the Ecumenical Patriarchal representative to the World Council of Churches office in Geneva. Archbishop Iakovos' devotion to this mission and his establishment of real liaison of the World Council is well-known to all churchmen today. Working together with other great Church leaders, he established in a profound manner Orthodoxy's voice and witness in this work. Today, he is Archbishop of the Americas and has brought with him, not only a burning zeal for our increased activity and work in the World Council of Churches, but also

a determined guiding spirit and a more realistic and true participation in the National Council of Churches.

"I offer these thoughts as a reaffirmation of the desire and intent of the Greek Orthodox Archdiocese to be present, and to be active in the work which the National Council plans for the future. Doctor Ross' report quite challengingly defines the task ahead. We shall be present, and trust that we shall productively contribute, to the promised and hoped-for solution of each aspect of the program. We shall step in the same cadence with member Churches of the National Council in the hope and with the conviction that our step will be heard. And as we grow to know each other better, we shall learn to reach back bravely and assuredly into the wealth which undivided Christendom has to offer us, and thus shall we step forward to solve the problems of the years ahead."

Greek Emigration

The World Council of Churches, in a recent study on migration, determined some interesting facts concerning the emigration of Greeks throughout the world.

After several years of a recession in Greek emigration, recent Government figures indicate a considerable increase. Most interesting is the shift in direction of emigrants. While for many decades almost all emigrants went to overseas countries such as Australia, Canada and the United States, emigration at the present time is increasingly directed towards European countries, particularly Germany. As the result of an agreement between the German and Greek Governments, 5,233 Greeks emigrated to Germany during the first six months of 1960 (a number of these previously worked in the Belgian mines), while 1,597 went to other European countries. The total figure given for emigrants to the United States, Australia, Canada and other overseas countries was 9,289.

In view of this new development and the need for pastoral care, discussions between the Ecumenical Patriarchate of Constantinople and the German churches have led to the appointment of a Greek priest in Stuttgart, Germany. Orthodox priests already stationed in Bonn and Frankfurt will also give assistance. It is understood that more priests will soon be sent to Germany.

It is reported from other sources that various factories in Sweden are also interested in Greek migrants.

BOOKS AND YOU

JOHN E. REXINE, Editor
Member of the Faculty, Department of Classics
Colgate University, Hamilton, N. Y.

THE IDEA OF APOSTOLICITY IN BYZANTIUM AND THE LEGEND OF THE APOSTLE ANDREW. By Francis Dvornik. (Dumbarton Oaks Studies IV). Cambridge, Mass:. Harvard University Press, 1958. Pp. x, 342. $6.00.

This book by one of the world's leading Byzantinists, Professor Dvornik of Harvard's Dumbarton Oaks Research Library and Collection, is an exhaustive historical study of the idea of apostolicity in Byzantium and what Dvornik considers to be the history of the Apostle Andrew in connection with Constantinople. This book was written in an attempt to clarify the Byzantine policy of adaptation of political administrative forms to ecclesiastical administrative forms, and to show how the West in effect forced the East to adopt the argument of apostolicity as a counter claim to the West's demands for submission and primacy on the basis of St. Peter's apostolicity in Rome.

Father Dvornik's book is much too fully worked out to be fairly discussed in any great detail in such a brief review as this, but some major points of the book should be noted. The story of the foundation of Constantinople by Andrew, Dvornik admits, could very well have originated at the end of the third or fourth century. However, though this was possible, on the basis of historical and philological evidence, there is no indication that it was so formulater at such an early date. No one in the Byzantine world saw the need for an argument from apostolic foundation for the ecclesiastical organization. It was not until the sixth and seventh centuries that the need was seen for such an argument on a major scale and the first codification of the account of Andrew's founding of the see of Byzantium can be safely and consevatively dated toward the close of the seventh and the first half of the eighth centuries. This, of course, does not preclude the existence of an oral tradition or even of an earlier written tradition. Dvornik maintains that every condition for an Andrew tradition existed from the time of Constantius at the latest. This acceptance by both East and West was made plausible by the belief that Andrew preached the Christian Gospel in Scythia and Achaia, and certainly Thrace and Byzantium appeared to be the obvious connections between his missionary work in these two regions.

Dvornik cogently demonstrates that the Byzantines were much longer influenced by the principles of adaptation of the political administrative forms of the Roman Empire to ecclesiastical organization than were the Westerners, that this was indeed a principle of the early Christian Church and not an unusual innovation. East and West weer early developing in different directions, suing different arguments at different times.

It was later that Rome tried to counter the claims of Constantinople to apostolic foundations, thus reversing her own previous position. In Dvornik's own concluding words:

"In reflecting on this change of attitude on the part of the West toward Byzantine claims regarding the apostolic character of the see of Constantinople, it is a great temptation to conclude these considerations with the remark: *Difficile est saturam non scribere.* There is, however, nothing satirical in the history of this dispute. From beginning to end this argument over two principles of ecclesiastical organization—that of apostolicity and that of adaptation to the political organization of the Empire was conducted earnestly and passionately. The lack of understanding of the first and the overemphasizing of the second on the part of the Byzantines induced the Romans to deny to Constantinople that second rank in Church organization which it rightfully claimed. Similarly, Rome was prevented from recognizing early enough the change in Byzantium that favored the apostolic principle in Church organization. Thus it was that this dispute contributed so considerably toward intensifying the misunderstanding between West and East; a misunderstanding that, together with other factors, led to the schism so fateful for the history of Christianity" (pp. 298-299).

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πατριαρχικὴ Ἀντιπροσωπεία εἰς Νέον Δελχὶ

Συνοδικῇ ἀποφάσει, ἡ Πατριαρχικὴ Ἀντιπροσωπεία εἰς τὴν ἐν Νέῳ Δελχὶ τῶν Ἰνδιῶν συγκαλουμένην τὸν προσεχῆ Νοέμβριον Γ΄. Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀπηρτίσθη ἐκ τῶν: Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Θυατείρων κ. Ἀθηναγόρου, Ἀμερικῆς κ. Ἰακώβου καὶ Αὐστραλίας κ. Ἰεζεκιὴλ μετὰ τῶν συμβούλων αὐτῶν, τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Νεοκαισαρείας κ. Χρυσοστόμου, Ἴμβρου καὶ Τενέδου κ. Μελίτωνος καὶ Φιλαδελφείας κ. Ἰακώβου, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μελόης κ. Αἰμιλιανοῦ, τοῦ Καθηγητοῦ Ἱερολ. κ. Χρυσοστόμου Κωνσταντινίδου, τοῦ Ἀρχιγραμματέως Πανοσιολ. κ. Συμεὼν Ἀμαριλλίου καὶ τῶν Καθηγητῶν κ. Ἐμμανουὴλ Φωτιάδου καὶ κ. Βασιλείου Ἀναγνωστοπούλου.

Ἐκλογαὶ Μητροπολιτῶν

Ὑπὸ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου προήχθησαν εἰς Μητροπολίτας διὰ τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν: Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Μάξιμος Ρεπανέλλης καὶ ὁ Ἱερολ. Καθηγητὴς Διάκονος κ. Χρυσόστομος Κωνσταντινίδης. Ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς» ἀπευθύνει εἰς τοὺς ἐπαξίως προαχθέντας εἰς Μητροπολίτας ἀξίους τούτους Κληρικοὺς ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

▪

Ι. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΚΑΙ Ν. ΖΗΛΑΝΔΙΑΣ

Ἡ πρώτη Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις αὐτῆς συνῆλθεν ἐν Σύδνεϊ, Αὐστραλίας, ἀπὸ τῆς 22ας μέχρι τῆς 28ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. κ. Ἰεζεκιήλ. Ἀντιπροσωπεύθησαν 31 Κοινότητες διὰ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Ἐλήφθησαν ἐνδιαφέρουσαι ἀποφάσεις ἀφορῶσαι τὴν ὀργάνωσιν τῶν Κοινοτήτων, τὴν προαγωγὴν τῆς Ὁμογενείας, τὴν ἵδρυσιν Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ τὴν συντονισμένην δρᾶσιν πρὸς ἐπιβίωσιν τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ καὶ Νέᾳ Ζηλανδίᾳ Ἑλληνορθοδόξου Ὁμογενείας. Συνεστήθη Ἀρχιεπισκοπικὸν Μικτὸν Συμβούλιον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐκ τοῦ ἀνακοινωθέντος τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. κ. Χριστοφόρου καὶ τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πάσης Ρωσσίας κ. κ. Ἀλεξίου.

«Ὁ Θεὸς ηὐδόκησε νὰ χαρίσῃ εἰς ἡμᾶς, τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἀλεξανδρινῆς καὶ Ρωσσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τὴν χαρὰν τῆς ἀμοιβαίας ἀδελφικῆς ἐπαφῆς ἵνα συζητήσωμεν τὰ προβλήματα διὰ τὰ ὁποῖα ἐνδιαφερόμεθα καὶ νὰ διαγράψωμεν τὸν τρόπον τῶν ἐνεργειῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν διὰ τὴν περαιτέρω ἐνίσχυσιν τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν ἑνότητος διὰ προσωπικῶν συναντήσεων καὶ συνομιλιῶν ἐν πλήρει καὶ ἀμοιβαίᾳ κατανοήσει ἀπὸ τῆς 25ης μέχρι τῆς 29ης Νοεμβρίου 1960. . . .

Διὰ τοῦτο ἀποβλέπομεν εἰς ἐπιβεβαίωσιν τῆς σταθερᾶς ἡμῶν ἐπιθυμίας, ἵνα ἀγωνισθῶμεν ἔτι πλέον διὰ τὴν ἑνότητα ἀμφοτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν ἐπὶ πάντων τῶν θεμάτων, ἅτινα παρουσιάζουν κοινὸν ἐνδιαφέρον . . .

Ὁ χριστιανὸς δὲν δύναται νὰ συμβιβάσῃ ἑαυτὸν πρὸς τὴν ὑποδούλωσιν καὶ καταπίεσιν τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν καὶ ἂν αὕτη ἐμφανίζεται καὶ καταδικάζει τὴν ἀποικιοκρατίαν εἰς οἱονδήποτε μέρος καὶ ὑπὸ οἱανδήποτε μορφήν. . . .

Ἐπὶ τῇ ἀγαθῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συνάξεως ἡμῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, ὁμοθυμαδὸν ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ πόλει τῆς Ἀλεξανδρείας ἡμεῖς οἱ Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας καὶ Ρωσσίας δέησιν ἐκτενῆ ἀνεπέμψαμεν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν. . . .

Προσηυχήθημεν καὶ διὰ τὴν ἑνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ, ἵνα πάντες ἓν ὦσιν καὶ οὕτω ἐν ἑνὶ πνεύματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία δοξάζῃ τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ ἐπιτελῇ τὸ θέλημα Αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ εἰρήνη ἐν τῇ γῇ καὶ ἡ εὐδοκία ἐν ἀνθρώποις».

▪

ΚΟΠΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ Κοπτορθόδοξος Αἰθίοψ Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων Φίλιππος ἔφθασεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἵνα ἐπιθεωρήσῃ τὴν κατάστασιν τῆς Κοπτικῆς Ἐκκλησίας.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. Ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. κ. Βενέδικτος ἀπένειμεν εἰς τὸν κ. Theodore Bustany, Λουθηρανόν, τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Τάγματος τοῦ Παναγίου Τάφου.

▸ Κατὰ τὴν ἐκσκαφὴν πρὸς θεμελίωσιν σχολικοῦ κτιρίου ἀνεκαλύφθη παρὰ τὰ βιβλικὰ τείχη τῆς παλαιᾶς πόλεως Ἱερουσαλήμ, τεῖχος, ἀναγόμενον κατὰ τοὺς ἀρχαιολόγους εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Χριστοῦ, κτισθὲν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου καὶ κατεδαφισθὲν κατὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Ἱερουσαλήμ, τῷ 70 μ. Χ.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

▸ Ὁ Μητροπολίτης Φλαβιανός, ἀπὸ τοῦ 1953 ἀρχηγὸς τῆς μερίδος τῶν «Παλαιῶν Πιστῶν», ἀπεβίωσεν ἐν Μόσχᾳ εἰς ἡλικίαν 82 ἐτῶν.

▸ Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέγνωρισε τὴν Σοβιετικὴν κυριότητα ἐπὶ τῶν ἐν Ἰσραὴλ περιουσιῶν τῆς Ρωσσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

▸ Εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Λένινγκραδ φυλάσσονται 78 ἀρχαιότατα Συριανὰ χειρόγραφα, προερχόμενα ἐκ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς (Σινᾶ, Συρίας, Παλαιστίνης). Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει καὶ μία Περμαμηνὴ τοῦ 462 μ. Χ. φέρουσα τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν Εὐσεβίου τοῦ Καισαρέως.

▸ Καθ' ἃ γράφει ὁ Σοβιετικὸς Τύπος, εἰς τὴν ἀχανῆ Ρωσσίαν παρατηρεῖται μεταπολεμικῶς ἀσυνήθης δρᾶσις καὶ διάδοσις ποικιλωτάτων αἱρέσεων, τὰς ὁποίας ὑποστηρίζει ἀξιόλογος ἀριθμὸς πιστῶν. Ἑκατοντάδες νέων «Μεσσιῶν» περιοδεύουν ἀνὰ τὰ χωρία καὶ τὰς πόλεις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, διαδίδοντες τὰς δοξασίας των. Ὁ Σοβιετικὸς Τύπος διαπιστώνει τὸ γεγονός, ὅτι αἱ αἱρέσεις εὑρίσκουν πρόσφορον ἔδαφος εἰς πολλὰς περιοχὰς τῆς χώρας, ἐπιτιθέμενος συνάμα σφοδρῶς ἐναντίον ἐνίων ἀρχηγῶν αἱρέσεων, τοὺς ὁποίους παρουσιάζει ὡς συνεργάτας τῶν Γερμανῶν. Χαρακτηριστικὸν εἶναι, ὅτι αἱ θρησκευτικαὶ αἱρέσεις εὑρίσκουν ἀπήχησιν μεταξὺ τῶν νέων, παρὰ τὴν ὠργανωμένην καὶ συστη-

ματικὴν ἐπίσημον Κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν, ἡ ὁποία διαθέτει ἐφημερίδας, περιοδικά, κινηματογραφικὰς ταινίας καὶ εἰδικοὺς προπαγανδιστὰς κατὰ τῆς θρησκείας ἐν γένει.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βελιγραδίου, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Σερβίας κ. Γερμανὸς εἶναι τῆς γνώμης ὅτι αἱ σημεριναὶ περιστάσεις καὶ ζυμώσεις ἐπιβάλλουν τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας συγκλήσεως Παν-ορθοδόξου συσκέψεως. Λέγεται δὲ ὅτι τὰς σκέψεις του αὐτὰς ἐξέθεσε καὶ εἰς ἐπιστολήν του, τὴν ὁποίαν προσφάτως ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόραν.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ. Ἄνω τῶν 500 Ὀρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν κληρικῶν ἔχουν φυλακισθῇ ἐν Ρουμανίᾳ. Ὄχι ὀλίγοι ἀπέθανον εἰς τὰς φυλακάς. Οἱ μοναχοὶ καὶ αἱ μοναχαὶ κατῆλθον ἐκ 10,000 εἰς 7,000. Πολλαὶ Ἐκκλησίαι ἔχουν κλεισθῇ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἱερὰ Σύνοδος

Κατ' ἀπόφασιν ληφθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος θὰ ἐκπροσωπήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ συγκληθησόμενον ἐν Γενεύῃ ἀπὸ 11 ἕως 16 Σεπτεμβρίου Συνέδριον Προσφύγων. Ἐξ ἄλλου εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Τοπικοῦ ECLOF ἀπεφασίσθη ὅπως μετέχωσι οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Θαυμακοῦ κ. Χρυσόστομος καὶ Κερνίτσης κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Β. Ἰωαννίδης.

Ἀποστολικὴ Διακονία

Ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπεφασίσθη, ὅπως πᾶσαι αἱ προσπάθειαι Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς ὑπαχθῶσιν ὑπὸ τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν, ἥτις θέλει διοργανώσει καὶ κατευθύνει τὴν ὅλην σχετικὴν ἐργασίαν.

▸ Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησεν ὁ 25ος τόμος τῆς «Βιβλιοθήκης Ἑλλήνων Πατέρων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συγγραφέων», περιλαμβάνων ἔργα τοῦ Εὐσεβίου Καισαρείας (Εὐαγγελικὴ προπαρασκευή»).

▸ Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε πεντάτομος θαυμασία σειρὰ Κατηχητικῶν Βοηθημάτων δι' ὅλας τὰς ἡλικίας, ἥτις ἀποτελεῖ μνημειώδες ἔργον εἰς τὸν τομέα τῆς Κατηχητικῆς καὶ ἱστορικὸν σταθμὸν εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι Κατηχητικὴν κίνησιν. Συνιστῶμεν θερμῶς τὴν ἀπόκτησιν τῶν τόμων τούτων. Ἀποταθῆτε εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν, Ἰασίου 1, Ἀθήνας. («Ὀρθ. Παρ.»).

▸ Παρὰ τὴν Καβάλλαν, τοὺς ἀρχαίους Φιλίππους τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἀνεκαλύφθη εὐρεῖα στοά, κατόπιν ἀνασκαφῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἀνήκουσα εἰς ἐκκλησίαν τοῦ Δ΄. μ. Χ. αἰῶνος. Ἀνεκαλύφθησαν ἐπίσης καὶ ἕτερα μνημεῖα τῆς αὐτῆς ἐποχῆς.

ΕΞΑΙΡΕΙ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΝ ΕΤΕΡΟΔΟΞΟΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Ποία Ἐκκλησία εἶναι στατική;

Εἰς τὸ μόλις ἐκδοθὲν ὀγκῶδες ἔργον του "La tradition et les traditions" ὁ γνωστὸς Παλαιοκαθολικὸς Θεολόγος Ives Congar ἀποκαθιστᾷ τὴν Ὀρθοδοξίαν ἀπὸ τὴν κατηγορίαν, προσαπτομένην τόσον συχνά, ὅτι εἶναι στατικὴ καὶ ἀκίνητος.

Ἀποσπῶμεν τὰ κάτωθι ἀξιανάγνωστα:

«Ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, λέγεται, ὅτι ἐσταμάτησε καὶ ὅτι παρέμεινε καθηλωμένη. Ἀποκαλεῖται μάλιστα ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Ἐκράτησε τὴν ὄψιν τῶν χρόνων τῶν Πατέρων, τὸ πρόσωπον τὸ παιδικόν. Ἐνῷ ἀντιθέτως ἐγήρασε. Ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία ἐξ ἄλλου λέγεται ὅτι μὲ τὴν κατάκτησιν τῶν βαρβαρικῶν ἐθνῶν ἐδέχθη νέον αἷμα, δὲν ἔπαυσε νὰ αὐξάνῃ καὶ νὰ προχωρῇ. Ἀλλ' ἐνῷ ἡ Ἀνατολὴ εὐκολώτατα ἐπανευρίσκει τὸ παρελθόν της καὶ ἐπικαλεῖται τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν μὲ ἁπλότητα, ἀντιθέτως εἰς τὴν Δύσιν προστρέχουν εἰς τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν διὰ νὰ δικαιώσουν τὴν παροῦσαν διδασκαλίαν μιᾶς ἱεραρχίας ἐξελιγμένης. Ἡ ἀπόδειξις διὰ τῆς παραδόσεως εἰς τὴν ἰδικήν μας περίπτωσιν εἶναι δύσκολος, πολύπλοκος, ὕποπτος καὶ ἐπιτηδευμένη».

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΧΑΒΑΝΑ, ΚΟΥΒΑΣ. Ὁ Ρωμαιοκαθολικὸς Ἐπίσκοπος Eduardo Boza Masvidas ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ Καθολικὴ Ἱεραρχία δὲν θὰ τηρήσῃ σιγὴν ἔναντι τῆς ἀντικληρικῆς ἐκστρατείας τοῦ Κάστρο. Οὕτω ἔλαβε πειθαρχικὰ μέτρα κατὰ τοῦ Ἱερέως Herman Lence, ἰσχυροῦ ὑποστηρικτοῦ τοῦ Κάστρο.

ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ. Ὁ «Ρωμαῖος Παρατηρητὴς» τονίζει τὴν ἀντίθεσιν τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν τεχνητὴν σπερματοποίησιν.

ΓΕΝΕΥΗ. Διὰ πρώτην φορὰν Ρωμαιοκαθολικοὶ κληρικοὶ συνειργάσθησαν μετὰ μὴ Ρωμαιοκαθολικῶν, κατὰ τὴν «Ἑβδομάδα τῆς προσευχῆς ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς ἑνότητος».

ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ. Ἡ Α.Α. ὁ Πάπας Ἰωάννης 23ος προεχείρισεν ἑτέρους τέσσαρας Ἀρχιεπισκόπους, τρεῖς τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς καὶ ἕνα τοῦ St. Louis, Mo., εἰς Καρδιναλίους.

ΜΟΣΧΑ. Ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς ἀπεκάλεσε τὸ Χριστουγεννιάτικον μήνυμα τοῦ Σεβ. Καρδιναλίου Σπέλλμαν «μήνυμα τοῦ Σατανᾶ μᾶλλον, ἢ μήνυμα Ἱερωμένου». Δὲν δυσκολεύονται νὰ ἀναγνωρίσουν τοὐλάχιστον τὴν ὕπαρξιν τοῦ Σατανᾶ οἱ μὴ εἰς Θεὸν πιστεύοντες κομμουνισταί.

ΧΑΒΑΝΑ, ΚΟΥΒΑΣ. Ὁ Κάστρο προκάλεσε τὴν Ρωμαιοκαθολικὴν Ἐκκλησίαν νὰ ἀποκόψῃ τοῦ σώματος αὐτῆς αὐτὸν καὶ ὁλόκληρον τὴν Κυβέρνησίν του.

ΧΑΪΤΗ. Ὁ Γάλλος τὴν καταγωγὴν Ρωμαιοκαθολικὸς Ἐπίσκοπος Paul Sanson Gonaives εἶναι ὁ τρίτος κληρικός, ὅστις ἀπηλάθη ἐκ Χαΐτης, αὐξηθείσης οὕτω τῆς ἐντάσεως σχέσεων μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας.

ΧΑΒΑΝΑ. Ὁ ἐκ τῶν φίλων τοῦ Κάστρο Ρωμαιοκαθολικὸς Ἱερεὺς German Lence ἐτραυματίσῃ ὑπὸ λαϊκῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν συλλαλητηρίου.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ. Ὁ Καρδινάλιος Augustin Bea, Διευθυντὴς τῆς Γραμματείας ἐπὶ τῆς «Χριστιανικῆς Ἑνότητος», ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι πιθανὸν νὰ ὑπάρξῃ συνεργασία μεταξὺ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς πεδία μὴ σχετιζόμενα ἀμέσως πρὸς τὸ δόγμα.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐκ τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ 1961 τῆς Ἐκκλησίας ταύτης ἐξάγεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν βεβαπισμένων Ἀγγλικανῶν ἀπὸ τοῦ 1956 ἕως τὸ 1958 ηὐξήθη κατὰ 234,000, ἤτοι ἀπὸ 26,766,500 εἰς 27,000,500.

Ὁ Καντουαρίας G. Fisher

Μετὰ τὰς ἱστορικὰς ἐπισκέψεις του εἰς Φανάριον καὶ Ρώμην ὁ Ἀγγλικανὸς Πρωθιεράρχης ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην συχνοτέρων καὶ στενωτέρων ἐπαφῶν μεταξὺ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς προετοιμασίαν τῆς ἑνότητος. Ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ

του μάλιστα ἐδήλωσεν, ὅτι κακῶς γίνεται χρῆσις τῶν ὅρων «Καθολικὸς» καὶ «Προτεστάντης» μᾶλλον χάριν προπαγάνδας. "Οταν ὅμως ἠρωτήθη διὰ τίνων ὅρων πρέπει νὰ ἀντικατασταθοῦν οὗτοι, δὲν ἀπήντησεν. Δὲν θὰ διέφυγε τῆς προσοχῆς τῶν Ἀγγλικανῶν ἡ διαφορὰ τῶν δύο ὑποδοχῶν, τῶν ὁποίων ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔτυχεν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ εἰς τὸ Βατικανόν.

Ὁ Νέος Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας Dr. Arthur M. Ramsey

Ἀσχέτως τοῦ ἄν, ἐκτὸς τοῦ ὁρίου ἡλικίας, ὑπάρχουν ἢ ὄχι καὶ ἄλλοι λόγοι, προκαλέσαντες τὴν παραίτησιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Geoffrey Fisher, ἀδιαμφισβήτητον παραμένει τὸ γεγονός, ὅτι οὗτος ἤνοιξε νέαν ἐποχὴν διὰ τὴν Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν διὰ τῶν ἱστορικῶν του ἐπισκέψεων. Ὁ διάδοχος αὐτοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Ὑόρκης Dr. Arthur Michael Ramsey (ἐτῶν 56), ὅστις θὰ ἀναλάβῃ καθήκοντα τὴν 27ην Μαΐου ὁπόταν θὰ παραιτηθῇ ὁ Σεβ. Dr. Fisher, θὰ εἶναι ὁ 100στὸς Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας. Ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος, ἀνὴρ σοφὸς καὶ συνετός, ἐλπίζομεν νὰ ἀκολουθήσῃ τὰ ἴχνη τοῦ προκατόχου του καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας του πρὸς τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν πολλῶν καὶ σοβαρῶν προβλημάτων, ἅτινα ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ, ἀπαραίτητος τυγχάνει ἡ ἀναγνώρισις τῆς Ἐκκλησίας του καὶ δὴ ἡ ἀναγνώρισις τοῦ κύρους τῶν Ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν, τὰς ὁποίας τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀναγνωρίζει.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ νεοεκλεγεὶς διάδοχος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καντουαρίας, Ἀρχιεπίσκοπος Ὑόρκης Dr. Michael Ramsey, ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀνάγκην συχνοτέρων ἐπαφῶν μετὰ τοῦ Βατικανοῦ, εἶπε τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικά: «"Οταν δύο ἄνδρες, ἀφιερωμένοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ συναντῶνται διὰ νὰ ὁμιλήσουν, δὲν δύνανται νὰ ὁμιλοῦν ἐπὶ πολύ, μηδὲν λέγοντες».

("R.N.S.")

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ. Ὁ Ἐπίσκοπος Tibor Barta τῆς Μετερρυθμισμένης Οὐγγρικῆς Ἐκκλησίας ἐδήλωσεν ὅτι περίπου 1,000 ἀντιπρόσωποι ἀναμένονται εἰς τὴν ἐν Πράγᾳ Τσεχοσλοβακίας συνερχομένην «Παγχριστιανικὴν Συνέλευσιν Παγκοσμίου Εἰρήνης», ἡ ὁποία εἶναι διακλάδωσις τῆς Pax Sovietica.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ. Ἡγέτης τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ», ὁ 62ετὴς Whilhelm Scheider, συνελήφθη ἐπὶ παρανόμῳ προσηλιτισμῷ καὶ κατεδικάσθη εἰς ἑξαετῆ φυλάκισιν. Καὶ ἄλλοτε εἶχε καταδικασθῇ εἰς μακροχρόνιον φυλάκισιν ἀπελευθερωθεὶς τῷ 1957 κατόπιν ἀμνηστείας.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἐντὸς τοῦ 1960 ἐδαπανήθη ἐν δισεκατομμύριον δολλαρίων ($1,000,000,000) διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ἱερῶν Ναῶν ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Αἱ Προτεσταντικαὶ καὶ αἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι μόνον ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ Περιφερείᾳ Νέας Ὑόρκης, αἱ ὁποῖαι τῷ 1959 ἦσαν 2,207, ηὐξήθησαν κατὰ 235 ἐντὸς τοῦ 1960, φθάσασαι τὰς 2,442.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Προτεστάνται καὶ ἄλλοι Ἀμερικανοὶ φρονοῦν, ὅτι «τὸ 1960 ὑπῆρξεν ἔτος προόδου εἰς τὴν παρὰ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Λαοῦ κατανόησιν τῶν προβλημάτων διαχωρισμοῦ Ἐκκλησίας καὶ Κράτους».

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ Ἐπίσκοπος καὶ Μάρτυς Φιλεὺς

Νέον μνημεῖον τῆς ἀρχαίας Χριστιανικῆς φιλολογίας ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ ἐν Γενεύῃ Καθηγητοῦ Victor Martin. Πρόκειται περὶ τῶν πρακτικῶν τῆς δίκης τοῦ Ἐπισκόπου Θμουέως Φιλέως ἐνώπιον τοῦ Ρωμαίου Ἐπάρχου τῆς Ἀλεξανδρείας Κλαυδίου Pulcianus τοῦ Δ΄. αἰῶνος.

Ἱεραποστολὴ μεταξὺ τῶν Ἐσκιμώων

Τὸ Εὐαγγέλιον ἀκούεται τώρα καὶ μεταξὺ τῶν Ἐσκιμώων. Ζητοῦνται ἱεραπόστολοι καὶ εἰς τὴν Ἀρκτικὴν Ἤπειρον, πρόθυμοι νὰ κατοικοῦν εἰς σπίτια ἀπὸ πάγους (igloos). Ἐσχάτως ὁ Ἀγγλικανὸς Ἐπίσκοπός των Dr. Marsh ὑπέδειξε συγχρόνως τοὺς κινδύνους ἀπὸ τὴν ἐπαφήν των μὲ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν.

Χριστιανὸς ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἀνατολικῆς Νιγηρίας

Ἡ Α. Νιγηρία ἐξέλεξεν ὡς Κυβερνήτην τὸν εὐσεβῆ ἰατρὸν Sir Francis Ibiam, μέλος ἐνεργὸν τοῦ Π.Σ.Ε. Ἐλαβε μέρος εἰς τὸ Συνέδριον τῆς «Κοινωνικῆς Ἀλλαγῆς καὶ ὁ Χριστιανισμὸς» ἐν Θεσσαλονίκῃ τὸ 1959, καὶ ἔχει ὡς πρόγραμμά του νὰ ἐκπολιτίσῃ τὴν χώραν του μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελίου

Οἰκουμενικὸς ξενὼν ἐν Βιέννῃ

Ἡ Βιέννη ἀποκτᾷ τὸν πρῶτον Οἰκουμενικὸν φοιτητικόν της ξενῶνα. Θὰ φιλοξενῇ τοῦτο Χριστιανοὺς φοιτητὰς καὶ κληρικοὺς ἐπισκέπτας ἐξ ἄλλων χωρῶν καὶ ἐξ ὅλων τῶν δογμάτων. Θὰ περιλαμβάνῃ ὑπνοδωμάτια μὲ ὅλας τὰς ἀνέσεις, ἀναγνωστήρια, κέντρα ψυχαγωγίας καὶ διαλέξεων, ὡς καὶ Ναὸν πρὸς κοινὴν λατρείαν.

Ρωμαιοκαθολικοὶ καὶ Διαμαρτυρόμενοι ἐν Κολομβίᾳ

Διὰ πρώτην φορὰν βιβλικὰ μαθήματα ἐνώπιον 9,000 ἀκροατῶν ἐγένοντο εἰς τὸ Cali τῆς Κολομβίας ὑπὸ Ρωμαιοκαθολικῶν ἱερέων καὶ παστόρων συγχρόνως. Ἐδόθη οὕτως εὐκαιρία, ὅπως ἀμφότεραι αἱ παρατάξεις συζητήσουν πλεῖστα ὅσα κοινὰ προβλήματα καὶ τοὺς λόγους τοὺς ἐμποδίζοντας μίαν κοινὴν κατανόησιν.

Religious News

LONDON. Dr. Michael Ramsey, Archbishop of York, who has been named to succeed Dr. Geoffrey Fisher, retiring Archbishop of Canterbury, commended the idea of more Anglican-Catholic contacts. He said that, "When men, who are pledged to the service of God's truth, come together to talk, they cannot in the long run talk *about nothing*."

VIENNA. Religious life in Communist-dominated Romania continues to be ruthlessly suppressed with about 500 Orthodox and Roman Catholic priests imprisoned. Several prelates have died in prison.

HAMBURG. Augustin Cardinal Bea, head of the Secretariat for Christian Unity of the forthcoming Second Vatican Council, said cooperation between the Roman Catholic Church and the World Council of Churches might be possible in realms not directly concerned with dogma.

HAVANA. Father German Lence, "a strongly pro-Castro priest," who has been barred by ecclesiastical authorities from exercising his priestly functions, was hit with a bottle by a "counter-revolutionary."

HAITI. French-born Bishop Paul Sanson Gonaives became the third Roman Catholic prelate ousted from his see in the wake of growing tension beteen the Church and the Government.

("R.N.S.")

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος εἰς Γενεύην καὶ Φανάριον

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος ἀνεχώρησε τὴν 31ην Ἰανουαρίου διὰ Γενεύην, ἵνα συμμετάσχῃ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (World Council of Churches), ὡς εἷς ἐκ τῶν πέντε Προέδρων αὐτοῦ. Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ διαρκέσωσιν ἀπὸ τῆς 5ης μέχρι τῆς 10ης Φεβρουαρίου ἐ. ἔ.

Ἐκ Γενεύης ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος θὰ μεταβῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἵνα ὑποβάλῃ τὰ σέβη Αὐτοῦ καὶ τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας τῇ Αὐτοῦ Θειοτάτῃ Παναγιότητι τῷ Σεπτῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ κ. κ. Ἀθηναγόρᾳ καὶ συνομιλήσῃ μετ' Αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἀπασχολούντων τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν ζητημάτων. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του ταύτην ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος θὰ ἔχῃ τὴν εὐτυχῆ εὐκαιρίαν νὰ βεβαιώσῃ καὶ πάλιν τὴν Α.Θ. Παναγιότητα, ὅτι ὁ Ἑλληνορθόδοξος κόσμος Ἀμερικῆς μετὰ βαθυτάτης χαρᾶς θὰ ὑποδεχθῇ τὸν Προκαθήμενον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, εἰς τὸν Ὁποῖον πολλὰς χάριτας ὀφείλει διὰ τὴν 18ετῆ Πατρικὴν Ἀρχιεπισκοπικὴν Αὐτοῦ ἐν Ἀμερικῇ ποιμαντορίαν.

▸ Τῇ 15ῃ Ἰανουαρίου μεταβὰς εἰς Norfolk καὶ ἐκεῖθεν εἰς Newport News, Va., προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱ. Κοινοτικῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τὸ δὲ ἀπόγευμα τῆς τελετῆς τοῦ Ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων καὶ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῇ συμμετοχῇ χιλιάδων λαοῦ καὶ ἐπισήμων. Ὁ Κυβερνήτης Βιργινίας ἐξεφώνησε ἐμπνευσμένον λόγον, ἐκθειάσας τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθοδοξία προσφέρει εἰς τὴν Ἀμερικήν.

▸ Τῇ 20ῇ ἰ. μ., προσκληθεὶς ἐπισήμως, παρέστη εἰς τὴν τελετὴν τῆς Ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Προέδρου John F. Kennedy ἐν Οὐασιγκτῶνι καὶ ἀνέπεμψε τὴν προσευχήν. (Βλ. σ. 34).

▸ Τῇ 21ῃ ἰ. μ., ἐπανελθὼν εἰς Νέαν Ὑόρκην, ἠὐλόγησε τὸ Δεῖπνον τῆς Ὀργανώσεως Ἀχέπα.

▸ Τῇ 22ᾳ ἰ. μ. μεταβὰς εἰς Patchogue, N. Y., προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καὶ τῆς ἐκσκαφῆς τοῦ ἐδάφους διὰ τὴν ἀνέγερσιν Κοινοτικοῦ Κέντρου.

▸ Τῇ 28ῃ ἰ. μ. προέστη τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, Τύπου καὶ Τέχνης.

▸ Τῇ 29ῃ ἰ.μ. μεταβὰς εἰς Newark, N. J., προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

▸ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ παρέστη εἰς τὴν τελετὴν τῶν Γραμμάτων ἐν τῷ Ἡμερησίῳ Ἑλληνικῷ Κοινοτικῷ Σχολείῳ Ἀστορίας, Νέας Ὑόρκης, ἔνθα ὡμίλησεν ὁ Πρόξενος κ. Κ. Μηλιαρέσης.

Ἱερὰ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Κατ' ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῆς Ἐφορίας τῆς Σχολῆς, συνεδριασάσης τῇ 26ῃ Ἰανουαρίου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Σεβασμιότητος, ἡ Σχολὴ λαμβάνει τὴν τελικὴν αὐτῆς διαμόρφωσιν ὡς τετραταξίου Κολλεγίου καὶ τριταξίου Θεολογικῆς Σχολῆς.

Ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου ἀναλαμβάνει καθήκοντα Ὑποδιευθυντοῦ τῆς Σχολῆς ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Γεράσιμος Παπαδόπουλος, διωρίσθησαν δὲ καὶ 5 νέοι Καθηγηταί: 1) Ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Τιμόθεος Χαλόφτης, 2) ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Εὐσέβιος Παπαστεφάνου, 3) ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἰάκωβος Γκαρμάτης, 4) εἷς ἐπὶ πλέον Καθηγητὴς τῆς Ἀγγλικῆς, καὶ 5) εἷς καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς. Οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Κολλεγιακοῦ Τμήματος τοῦ ἔτους 1964 θὰ λάβωσι δίπλωμα Κολλεγίου. Τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον βῆμα εἰς τὴν προετοιμασίαν τοῦ ὅλου Ἐκπαιδευτικοῦ ἐν Brookline συγκροτήματος, πρὸς ἵδρυσιν Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἐν Ἀμερικῇ.

Σύσκεψις Ὀρθοδόξων Ἱεραρχῶν ἐν Ἀμερικῇ

Τῇ 24ῃ Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. συνῆλθεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, ἐν τῇ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἕδρᾳ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπ. κ. Λεοντίου τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας, ἐν Syosset, L. I., ἡ Σύνοδος τῶν ἐν Ἀμερικῇ Κανονικῶν Ὀρθοδόξων Ἱεραρχῶν. Ἐμελέτησε τὰ ἀφορῶντα τὰς Ὀρθοδόξους Δικαιοδοσίας ζητήματα καὶ συνέστησε μόνιμον Ἐπιτροπὴν πρὸς προαγωγὴν τοῦ ἔργου αὐτῶν καὶ ἐμπέδωσιν τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἡ Σύνοδος τηλεγραφικῶς ὑπέβαλε τὰ σέβη της πρὸς τὴν Α.Θ. Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. κ. Ἀθηναγόραν.

Ἀρχιεπισκοπικὸν Συμβούλιον

Συνελθὸν τῇ 27ῃ λ. μ. Ἰανουαρίου ἐν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, ἔλαβεν ἀποφάσεις ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων τῆς ἁρμοδιότητος αὐτοῦ, ὡς Ἐκτελεστικοῦ Σώματος.

Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον

Συνεδριάσαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου τῇ 17ῃ Ἰανουαρίου ,ἐνέκρινε τοὺς Κανονισμοὺς τῶν Σχολείων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἔλαβε διαφόρους ἀποφάσεις ἐπὶ ζητημάτων τῆς ἁρμοδιότητος αὐτοῦ. Οἱ νέοι Κανονισμοὶ ἀπεστάλησαν εἰς τὰς Κοινότητας πρὸς ἄμεσον ἐφαρμογήν.

Ὁ Πανοσ. Πρωτοσύγκελλος Ἀρχιμ. κ. Τιμόθεος Χαλόφτης

▸ Ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου ἀνέλαβε τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ρητορικῆς καὶ Ἐξομολογητικῆς ἐν τῇ Ἱ. Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Brookline, Mass., ὡς τακτικὸς καθηγητὴς αὐτῆς.

▸ Τῇ 5ῃ ἰ. μ., ἐκπροσωπῶν τὴν Α. Σεβασμιότητα, προέστη τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, Νέας Ὑόρκης, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου, προστάτου τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου τῆς Α΄. Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφερείας, συλλειτουργούντων τῶν Εὐλαβεστάτων Ἱερέων αὐτῆς.

▸ Τῇ 14ῃ ἰ. μ., ἐκπροσωπῶν τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα, προήδρευσε τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παρελάσεως, ἥτις θὰ λάβῃ χώραν τῇ 23ῃ Ἀπριλίου ἐ. ἔ. διὰ τῆς Πέμπτης Λεωφόρου τῆς Νέας Ὑόρκης.

Πὸρτ Ἄρθουρ, Τέξας

Προεξάρχοντος τοῦ Φεοφιλ. Ἐπισκόπου Ἀμφιπόλεως κ. Σίλα Κοσκινᾶ, συμπαραστατουμένου ὑπὸ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος Αἰδ. κ. Θεοδώρου Κυρίτση, ἐτελέσθη ὁ Ἁγιασμὸς τῶν ὑδάτων τοῦ Μεξικανικοῦ Κόλπου καὶ ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατὰ τρόπον ἐπιβλητικὸν καὶ μεγαλοπρεπῆ, τῇ συμμετοχῇ Δυνάμεων τοῦ Στρατοῦ καὶ Στόλου καὶ τῆς Ἀεροπορίας. Ὁ Δήμαρχος ὠνόμασε δύο ὁδούς, «Ὁδὸν Ὀρθοδοξίας» καὶ «Λεωφόρον Παρθενῶνος».

Ἀξιομίμητον παράδειγμα

Ἡ μικρὰ Κοινότης τοῦ Middletown, Ohio, διωργάνωσε τὴν «Ἑβδομάδα τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, τοῦ Τύπου καὶ τῆς Τέχνης» κατὰ τρόπον ὑποδειγματικόν. Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἐκκλησίας διωργανώθη ἔκθεσις Ἑλληνικῆς Τέχνης καὶ Γραμμάτων

Ἐκκλησιαστικὰ
Σκεύη κ.λ.π. Εἴδη

Ἑλληνικὰ
Ἐνθυμήματα

ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ

THE BEST FOR LESS

- Τὰ καλύτερα, Ἑλληνικῆς κατασκευῆς, Ἐκκλησιαστικὰ εἴδη: — ΕΙΚΟΝΕΣ, ΣΤΑΥΡΟΙ ΑΓΙΑΣΜΟΥ καὶ ΕΥΛΟΓΙΑΣ, ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ, ΕΞΑΠΤΕΡΥΓΑ, κλπ. Σκεύη Ἱερῶν Ναῶν.
- Μεγάλη συλλογὴ ἀπό: ΚΕΡΑΜΕΙΚΑ, ΑΓΑΛΜΑΤΑΚΙΑ, ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ, ΜΥΚΟΝΙΑΤΙΚΑ ΥΦΑΝΤΑ, ΔΩΡΑ διάφορα, ΒΙΒΛΙΑ, ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, κ.λ.π.

Δίσκοι Φωνογράφου

Ὅλα τὰ νεώτερα Ἑλληνικὰ τραγούδια σὲ Long Playing, 45 ἢ 78 στροφὲς δίσκους, τοπικοὺς ἢ imported.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΓΟΡΑΣ ΣΑΣ ΑΠΕΥΘΥΝΘΗΤΕ:

Palladion Shopping Center

598 — 9TH AVENUE, NEW YORK 36, N. Y.
Tel. CI 5-6869

ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ

PETERS TOURS, Inc.

Πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς:

- ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑ καὶ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ
- ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ
- ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
- ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΙΔΗ: Ψυγεῖα, Ἠλεκτρικὲς Κουζίνες, Πλυντήρια καὶ ἄλλα, μὲ ρεῦμα Ἑλλάδος 220 volts.
- ΦΟΡΤΩΣΕΙΣ Μπαούλων, Κιβωτίων κ.λ.π.
- ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΑ καὶ ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΤΗΡΙΑ
- ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ.

Διὰ προσωπικὴν ἐξυπηρέτησιν
ἀποταθῆτε εἰς τοὺς
Ἀδελφοὺς ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΕΑ ἢ PETERS

PETERS TOURS, INC.

301 W. 41ST STREET, NEW YORK 36, N. Y.
Telephone: LOngacre 5-3236

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

LA DOCTRINA DE LA IGLESIA CRISTIANA ORTHODOXA. Ὑπὸ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. Γερμανοῦ. Mexico, 1960.

Μὲ τὴν ἔκδοση τοῦ καινούργιου του βιβλίου ὁ Θεοφιλέστατος, πρόσθεσε ἀκόμη ἕνα καλὰ φροντισμένο ἔργο, στὸν πλούσιο συγγραφικό Του ἀνθώνα. Τούτη τὴ φορὰ ὅμως ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀρετῶν, τὸ βιβλίο Του αὐτό, ἔχει πρωτοποριακὴ σημασία: Εἶναι τὸ πρῶτο Κατηχητικὸ σύγγραμμα τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν Ἀμερική, γραμμένο στὰ Ἱσπανικά.

Εἶναι παρήγορο σημάδι καιρῶν «εὐκρασίας» ὅτι ἡ μέριμνα τῆς Ἐκκλησίας στρέφεται καὶ πρὸς τὸ ἄλλο σκέλος τοῦ δυτικοῦ Ἡμισφαιρίου. Ἐκεῖ ποὺ ἀπὸ τὸ Μεξικό, ὡς τὸ ἀκρωτῆρι τοῦ Κέρατος, πληθαίνει ἡ διασπορὰ καὶ σφριγηλὸς ὁ παροικισμός, δίνει τὴν εἰκόνα τοῦ θερισμοῦ ποὺ δέεται, γιὰ τὴν ὥρα τῆς συγκομιδῆς.

Ἀντικαθρέφτισμα τῆς ψυχῆς Του τὸ καινούργιο βιβλίο τοῦ Ἁγίου Νύσσης, φέρνει τὴν σφραγῖδα τῆς δωρεᾶς τοῦ συγγραφέα. Ἀπέριττο, προσιτό, θετικὰ εὔληπτο, σὰν Ἐκεῖνον.

Ἡ γλῶσσα τοῦ Θερβάντες μὲ τὶς ρίζες της ἁπλωμένες στὸν αἰωνόβιο Ἑλληνικὸ πλάτανο, ἀνάσαναν στὸ ἐπιδέξιο χέρι τοῦ Ἴωνα συγγραφέα: Σκέψη Ἑλληνική, Ὀρθόδοξη, ἐκφρασμένη στὴν μελῳδικὴ Κασταλλιάνικη γλῶσσα, γιὰ νὰ κηρύξῃ τὴν Ἐκκλησιαστική μας ἀλήθεια, στὴν ἱσπανόφωνη διασπορά.

Μὲ τὴν ἐπιστημονικὴ φιλοτιμία ποὺ χαρακτηρίζει μέχρι τώρα τὸν ἐκπαιδευτικὸ καὶ κατηχητικό, τὸν συγγραφικὸ κόπο τοῦ Θεοφιλεστάτου, εἶναι φροντισμένο καὶ τὸ νέο βιβλίο. Στὰ 103 μαθήματα τοῦ ἔργου, μὲ τὶς 104 σελίδες, ἔχει περικλεισθῆ τὸ κατηχητικὸ ὑλικό. Τὸ θέμα κυριολεκτικὰ ἐξαντλεῖται μὲ σαφήνεια καὶ πρακτικὴ μεθοδικότητα.

Ἡ διαλογικὴ σὰν μέθοδος παιδαγωγικῆς γεννήθηκε στὶς φιλοσοφικὲς Σχολὲς τῆς Κλασσικῆς περιόδου. Ἡ Πατερικὴ περίοδος τῆς Ἐκκλησίας τὴν υἱοθέτησε, μὲ ἰδιαίτερη ἀγάπη. Σὰν παράδοση τὰ Κατηχητικὰ συγγράματά της, τὴν ἔκαναν συστηματικὰ γνωστή. Ἡ διαλογικὴ καὶ στὸ "La Doctrina de la Iglesia Cristiana Orthodoxa," εἶναι ἡ ἀρχιτεκτονικὴ βάση. Ὁ Θεοφιλέστατος, ἔμπειρος Κατηχητής, πρόσθεσε ἕνα ἀκόμη ἐπιμελημένο οἰκοδόμημα στὴν πλούσια συγγραφική Του πολιτεία. Καὶ εἶναι τὸ καινούργιο Του βιβλίο ἰδιαίτερα μεγάλης ἀξίας, σὰν πρῶτο Κατηχητικὸ βοήθημα γραμμένο στὰ Ἱσπανικά, γιὰ τοὺς Χριστιανούς μας τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς.

Middletown, Ohio.
Δεκέμβριος, 1960

† Ἀρχιμ. ΤΙΜ. ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ

(κεντήματα, ἀγγειοπλαστικῆς, βιβλία, εἰκόνες μνημείων κ.τ.λ.), εἰς τὴν ὁποίαν προσήρχοντο καὶ ἀπεθαύμαζον οἱ Ἀμερικανοὶ κάτοικοι τῆς πόλεως καὶ τῶν πέριξ. Ὁ Καθηγητὴς κ. Henry Montgomery ἔκαμε διάλεξιν διὰ τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν Ἀρχιτεκτονικὴν μὲ προβολὴν φωτεινῶν εἰκόνων. Ὁ τύπος τῆς περιοχῆς ἐδημοσίευσεν ἄρθρα καὶ φωτογραφίας ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως. Ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως ἀνεκήρυξε τὴν ἑβδομάδα ὡς «Ἑβδομάδα τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ». Ἐκ μέρους τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου παρέστη ὁ Πανοσιολ. Πρωτοσύγκελλος.

Churches and Priests of the Greek Archdiocese Near Colleges

NEW YORK

Columbia, Hunter
Holy Trinity Cathedral
319 E. 74th St., New York City
Rev. C. Kazanas

Columbia
St. Gerasimos
153 W. 105th St., New York City
Rev. P. Koutoufas

Brooklyn College, Brooklyn Polytechnic, Long Island University, St. John's University
SS. Constantine and Helen
64 Schermerhorn St., Brooklyn
Rev. A. Calivas

Hofstra, Adelphi
St. Paul's
110 Cathedral Av., Hempstead, L.I.
Rev. G. Papadeas

Ithaca, Cornell
Annunciation
9 Arthur Ave., Endicott
Rev. P. Gialopsos

Union College
St. George
107 Clinton St., Schenectady
Rev. J. Christon

Syracuse University
St. Sophia
500 Massena St., Syracuse
Rev. M. Harmand

ALABAMA

Howard, Birmingham Southern, U. of Alabama (Tuscaloosa)
Holy Trinity
307 S. 19th St., Birmingham
Rev. E. Bouyoucas

CALIFORNIA

Fresno State College
St. George
2219 N. Orchard Ave., Fresno
Rev. A. N. Pappas

UCLA, USC
St. Sophia
1324 S. Normandie Av., L. Angeles
Rev. L. C. Contos, A. Demopoulos, P. Kallelis

CONNECTICUT

Central Conn. Teachers
St. George
301 W. Main St., New Britain
Rev. C. G. Vouros

Yale, S. Conn. State Teachers, Quinnipiac
St. Barbara
56 Dwight St., New Haven
Rev. G. H. Kerames

Univ. of Conn. (Storrs)
Holy Trinity
134 Boswell Ave., Norwich
Rev. N. A. Nikolopoulos

DISTRICT OF COLUMBIA

Geo. Washington, American, Maryland
SS. Constantine and Helen
4115 16th St., N. W., Wash., D. C.
Rev. D. Kalaris

St. Sophia
36th St. & Mass. Avenue, N. W., Washington, D. C.
Rev. J. Tavlarides

ILLINOIS

Northwestern
St. Andrew's
5649 N. Sheridan Rd., Chicago
Rev. J. Hondras

Augustana
St. George
800 19th St., Moline
Very Rev. T. Dymek

Bradley
All Saints
322 Reed Ave., Peoria, Ill.
Rev. E. Arambiges

IDAHO

Idaho State
Assumption
528 N. 5th St., Pocatello
Rev. S. T. Kezios

INDIANA

Notre Dame, Indiana U. Extension
St. Andrew's
760 S. Michigan Ave., South Bend
Rev. D. Assimakidis

MASSACHUSETTS

Lowell State Teachers, Lowell Tech. Institute
Transfiguration
Clark & Hancock Sts., Lowell
Rev. J. Sarantos

Salem State College
St. George
11 Church St., Lynn
Rev. C. Mihos

Univ. of Mass. (Amherst)
St. George
2309 Main St., Springfield
Rev. S. Papadoulias

Harvard, Mass. Inst. of Technology, Radcliffe
SS. Constantine and Helen
14 Magazine St., Cambridge
Rev. A. Metaxas

MICHIGAN

Wayne State Univ.
St. Nicholas
17400 2nd Boulevard, Detroit
Rev. D. Chakos

SS. Constantine and Helen
4801 Oakman Blvd., Detroit
Rev. M. Efthimiou

Michigan State Univ.
Holy Trinity
109 E. Elm St., Lansing
Rev. C. Kouklakis

MAINE

University of Maine
St. George
90 Sanford St., Bangor,
Rev. J. Protopapas

MINNESOTA

University of Minnesota
St. Mary's
3450 Irving Ave., S., Minneapolis
Rev. A. Coniaris

MISSOURI

Washington University, St. Louis University
St. Nicholas
4937 Forest Park Blvd., St. Louis
Rev. C. J. Andrews

Assumption
6900 Delmar Blvd., St. Louis
Rev. D. Katsihtis

MONTANA

Montana State University
SS. Constantine and Helen
1101 1st Avenue, N., Great Falls
Rev. P. Makris

NEBRASKA

Kearney State Teachers College
Holy Trinity
1015 W. 10th St., Grand Island
Rev. S. Prodromides

University of Omaha
St. John's
602 Park Ave., Omaha
Rev. G. Stevenson

NEW HAMPSHIRE

University of New Hampshire
Annunciation
93 Locust St., Dover
Rev. A. Athans

Keene Teachers
St. George
70 West St., Keene
Rev. L. Kalariotes

NEW JERSEY

Douglas, Rutgers, Upsala, Drew
St. George
9 River Rd., Higland Park
Rev. A. Pappas

SS. Constantine and Helen
510 Linden Pl., Orange
Rev. G. Mamangakis

Princeton
St. Demetrios
Sadowski P'way & Wisteria Ave., Perth Amboy
Rev. D. Constantelos

(Continued in next issue)

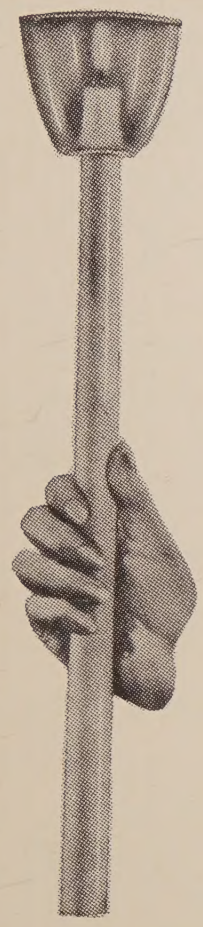

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Χρησιμοποιεῖτε SAFETY CUPS γιὰ τὰ κεριὰ τοῦ Ἐκκλησιάσματος
κατὰ τὰς Ἱεροτελεστίας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος
καὶ τῆς Ἀναστάσεως.

- Τὰ κεριὰ δὲν σβύνουν.
- Ἡ Ἱεροτελεστία εἶναι ἐπιβλητικωτέρα καὶ θεαματικωτέρα.
- Δὲν καίει ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καὶ δὲν λερώνονται οὔτε ὁ κόσμος οὔτε ἡ Ἐκκλησία μὲ τὸ λυωμένο κερί.
- Ὠφελεῖτε τὸ Ταμεῖον τῆς Κοινότητός σας.

Τὰ Cups εἶναι δύο χρωμάτων, ἄσπρα καὶ κόκκινα, καὶ ἐφαρμόζουν σὲ ὅλα τὰ μεγέθη τῶν κεριῶν.

ΤΙΜΩΝΤΑΙ: Τὰ 1000 Cups $130.00. — Τὰ 500 Cups $75.00.
Μικρότεραι ποσότητες πρὸς $16.50 τὰ 100 Cups.
Περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἔξοδα ἀποστολῆς.

Στείλατε τὴν παραγγελίαν σας ἐγκαίρως πρὸς τήν:

SAFETY CUPS FOR CANDLES Inc.

550 FIFTH AVENUE, NEW YORK 36, N. Y. — Telephone: PL 7-3638

A "must for your Orthodox music library; a very appropriate Christmas gift:

The LP record

Romanian Liturgical Folk and Christmas Music

sung by the choir of
St. Mary's Romanian Orthodox Church of Cleveland, Ohio.

Send $4 (plus 50¢ for mailing) to
GEROYS, 3256 Warren Road
Cleveland 11, Ohio.

Τὰ 90% τῶν Ἱερῶν Ὀρθοδόξων Ἑλληνικῶν Ναῶν τῆς Ἀμερικῆς, προτιμοῦν τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς πολυελαίους καὶ τὰ Βυζαντινὰ Ἱερὰ εἴδη τοῦ Ἐργοστασίου ΒΟΓΙΑΤΖΗ διότι ἀπεδείχθη ὅτι ὑπερτερούν εἰς ποιότητα, στερεότητα καὶ καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν.

ΠΟΛΥΕΛΑΙΟΙ - ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

Κ. & Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗ

Διαρκὴς ἔκθεσις: Ἡφαίστου 2, Μοναστηράκι.
Ἐργοστάσιον: Ἱερὰ ὁδὸς 114
ΑΘΗΝΑΙ - ΕΛΛΑΣ

Ἐπισκεφθῆτε τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ἐργοστασίου ΒΟΓΙΑΤΖΗ ἢ γράψατε εἰς αὐτήν. Αἱ παραγγελίαι σας θὰ ἐκτελεσθοῦν μὲ ἀκρίβειαν καὶ ταχύτητα, εἴτε δι' ἐπισκέψεως, εἴτε δι' ἐπιστολῆς σας τὰς ἀναθέσητε. Ζητήσατε νὰ σᾶς ἀποσταλῇ, δωρεάν, κατάλογος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΤΟΥΣ 1961 ΤΗΣ Ι. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Κάθε Ἑλληνορθόδοξος πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ. Ἀγγλιστὶ καὶ Ἑλληνιστί. Σελ. 384. Τιμὴ μόνον $1.25. Διὰ τὰς Κοινότητας καὶ Ὀργανώσεις μόνον $1.00. Στείλατε ἐγκαίρως τὰς παραγγελίας σας.

THE 1961 ALMANAC OF THE GREEK ARCHDIOCESE OF NORTH & SOUTH AMERICA

384 Pages. In Greek and English. Price only $1.25. For Communities and Organizations $1.00. Write to:
The 1961 Almanac of the Greek Archdiocese, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

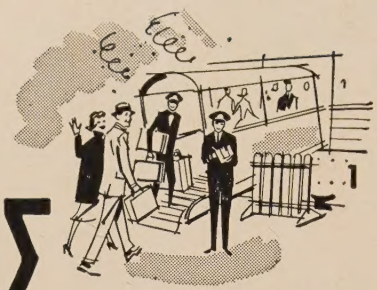

Μὲ τὸ μόνο ὑπὸ Ἑλληνικὴν Σημαίαν Ὑπερωκεάνειο στὴν τακτικὴ Γραμμὴ Νέας Ὑόρκης - Πειραιῶς

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

AIR CONDITIONED

Ἀναχωρήσεις ἐκ
Νέας Ὑόρκης
Μαρτίου 14
(ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΕΚΔΡΟΜΗ)
ΑΧΕΠΑ
Ἀπριλίου 11
Μαΐου 9
(ΕΚΔΡΟΜΗ ΠΑΓΚΡΗΤΙΚΗΣ)
μὲ προσέγγισιν εἰς ΧΑΝΙΑ
Ἰουνίου 6
καὶ κανονικῶς μετέπειτα

Ἀναχωρήσεις ἐκ
Βοστώνης
Ἀπριλίου 12
Μαΐου 10
(ΕΚΔΡΟΜΗ ΠΑΓΚΡΗΤΙΚΗΣ)
μὲ προσέγγισιν εἰς ΧΑΝΙΑ
καὶ κανονικῶς μετέπειτα

θὰ σᾶς μείνῃ ΑΞΕΧΑΣΤΟ ...

1. Εὐγενικὸ καὶ πρόθυμο Ἑλληνικὸ προσωπικὸ θὰ σᾶς καλωσορίσῃ μόλις ἐπιβιβασθῆτε καὶ θὰ ἱκανοποιήσῃ ὅλες τὶς ἐπιθυμίες σας καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ταξειδιοῦ.

2. Στὴν πρώτη θέση θὰ ἀπολαύσετε τὶς μεγαλύτερες suites, ὅλων τῶν ὑπερωκεανείων τῆς γραμμῆς Νέας Ὑόρκης—Μεσογείου.

3. Στὶς ἁπλόχωρες, air conditioned καὶ μὲ private shower καὶ toilette καμπίνες τῆς Τουριστικῆς θέσεως, ποὺ τὴν ἡμέρα μετατρέπονται σὲ κομψὰ σαλονάκια, θὰ νοιώσετε ἄνεση.

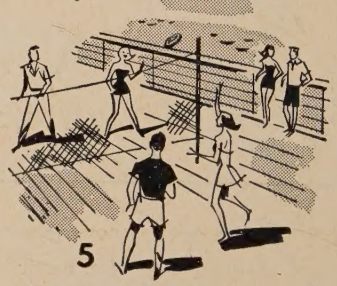

4. Θὰ γευθῆτε τὰ ἐκλεκτότερα Ἑλληνικὰ καὶ Ἀμερικανικὰ φαγητά, παρασκευασμένα ἀπὸ διαπρεπεῖς μαγείρους καὶ ἀρχιμαγείρους μὲ τὰ πιὸ ἀγνὰ ὑλικά. Στὴν Τουριστικὴ μὲ τὰ φαγητὰ σερβίρονται ΔΩΡΕΑΝ τὰ καλύτερα Ἑλληνικὰ κρασιά.

5. Στὰ εὐρύχωρα καταστρώματα καὶ στὸ Swimming Pool θὰ χαρῆτε τὸν καθαρὸ ἀέρα καὶ τὸν ἥλιο ποὺ θὰ σᾶς ἀναζωογονήσουν. Σπόρ, τέννις, γυμναστήριο.

6. Χοροὶ . . . διασκεδάσεις . . . κινηματόγραφος . . . κέφι . . . γεμίζουν ὅλες τὶς μέρες τοῦ ταξειδιοῦ.

7. Καὶ τέλος φθάνετε στὴν Ἑλλάδα ξεκούραστοι καὶ φρέσκοι . . . ἕτοιμοι νὰ χαρῆτε τὶς ὁμορφιές της.

10% ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ THRIFT-SEASON
ΜΕΤ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

ΔΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΣΑΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑ

NATIONAL HELLENIC AMERICAN LINE

HOME LINES AGENCY INC.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΙ' Η.Π.Α. ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΑΝ

42 Broadway, New York 4, N. Y. • Digby 4-6363

REV CONST BAPTIS
313 BAY ST-POBOX 416
TARPON SPRINGS FLA

Printed by
"COSMOS" PRINTING CO., Inc.
203-205 West 25th Street
New York 1, N. Y.